

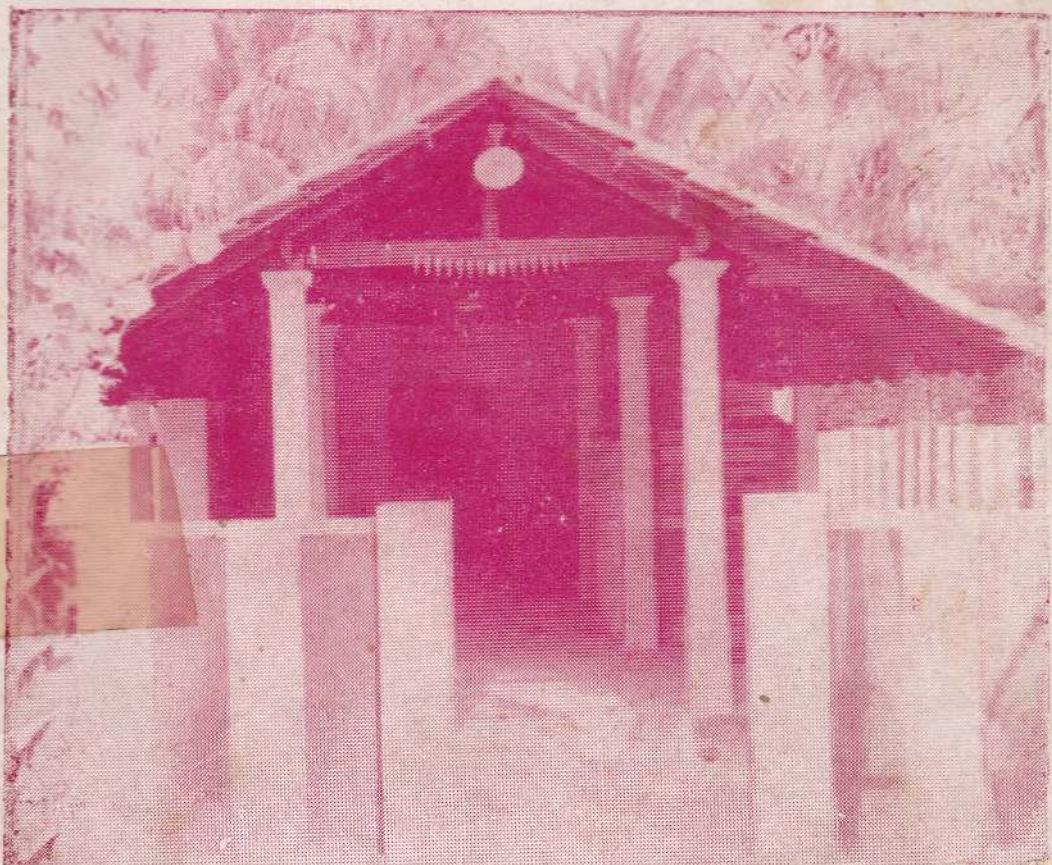
PUBLIC LIBRARY
JAFFNA

விவரம்

79

தெல்லி - தென் மேற்கு
பன்னிலை - மயிலையம்பதி
ஞான வைரவர் ஆலய
**மஹா கும்பாபிஷேக
மலர்**

07 - 09 - 1989

294.5

2.
3.

2

தெல்லி - தென் மேற்கு பன்னிலை, மயிலையம்பதி

ஞானவைரவர் ஆலய

மஹா கும்பாபிஷேக

மலர்

34-R

07 - 09 - 1989

Chittagong, 1900, 10000000

Lodge - TLOK LOKA HAT

CHITTAGONG, 1900

10000000

1900

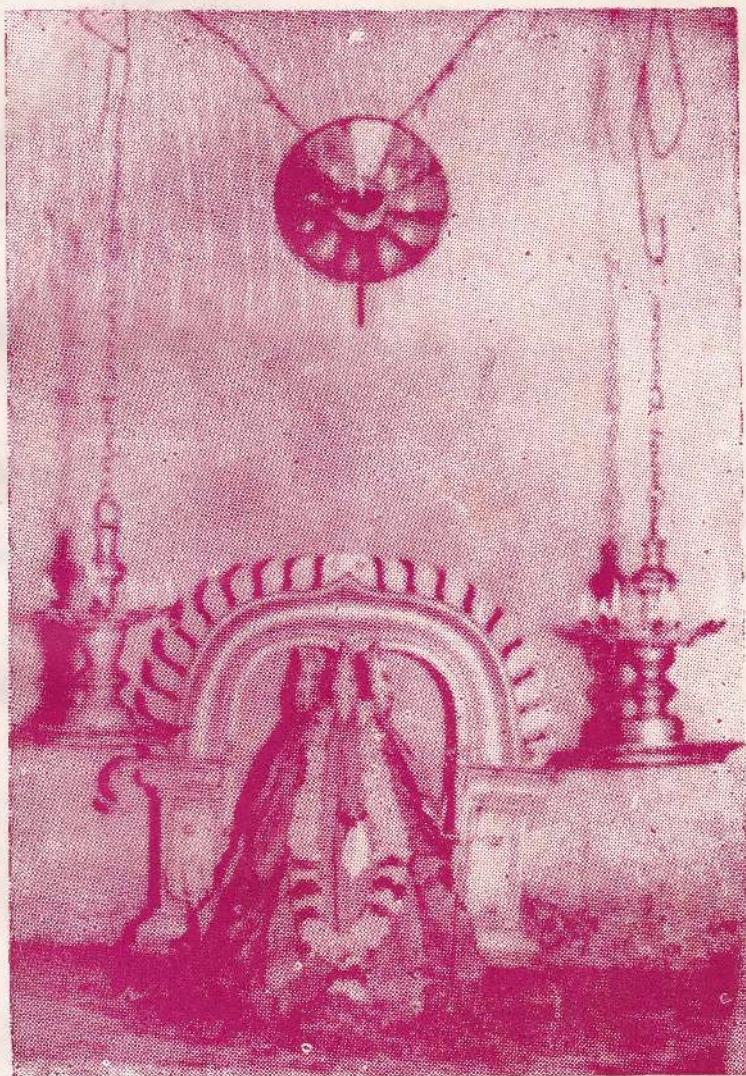
10000000

ஒன்றிய நாவகப் பிரதி
மாதாக நாவக சேஷன்
யாம்புல்லை, சென்னை.

ஏ

சிவமயம்

ஸ்ரீ சூன்னவரவுப் பெருமான்

மூலமுர்த்தி

மனங்குளிர வந்தெழைக் காத்தருளுவாய்

பொன்னெழிற் சடையசைய பொலிசெவியிற் குழையசைய
 பூனூலின் அகலமசைய
 பொறிலீச் கண்ணசைய மறைபேசு வாய்சைய
 பொருந்துதுடி பரசுபாசம்
 உள்ளுதிரி குலமிலிர் கரமசைய ஒங்காரம்
 ஒலிக்கின்ற தண்டையசைய
 உருத்திராட்ச மாலைகளும் உற்றதலை மாலைகளும்
 ஒங்கிக் குறுங்கியசைய
 தண்ணிகரில் லாதநட மாடிடும் தலைவனே
 சத்திமா காளிநாதா
 தங்குசுக் கிலவருடம் ஆவணியி னனுஷ்டதில்
 தருமபிர திட்டைசெய்து
 மன்னுநின் னருள்வேண்டி நிற்கிறோம் மனங்குளிர
 வந்தெழைக் காத்தருளுவாய்
 வளமோங்கு பன்னுலை மைலையம் பதிமேவு
 வைரவ மகாதேவனே.

(அளவையூர் அருட்கவியரசு)

ச.வினாசித்தம்யிப் புலவர்

சிவமயம்

வைரவ சுவாமி வாழ்த்து

திங்களனி சடையான்றன் திருவடிகள் தமையுளத்திற்
சிந்தி யாது
தங்கியறு புல்லறிவோர் தமக்கருளித் தகுவழிகள்
காணப்பித் துற்றே
அங்கவர்தம் அகத்திலுறு இருள்கல அமைசோதி
வடிவு கொண்டே
எங்குமொளி யுருவினராய் எழிலுருவம் கொண்ட
ருளும் இறைவனுரே.

திருமருவு நுதலொளிரும் பட்டமுடன் திகழ்குண்ட
ஸங்கள் தாழும்
பொருவரிய மார்பிலுறு முத்தரியம் பொன்னுப
வீதத் தோடும்
மருமருவு கொன்றைமலர் மாலையுடன் மலர்க்கரத்துச்
குலம் தானும்
கருதுமுயர் ஞாளிதனில் இவர்ந்தொளிரும் திருமேனி
வடிவி ஞாரே.

பங்கயத்தோன் சிரந்துணித்த திருக்கரங்கள் தம்முடனே
பரவிப் போற்றும்
மங்கலமார் சதங்கையணி திருவடிகள் தாம்தினமும்
தாங்கா நிற்க
இங்கிதமார் மொழியண்பர் இருதெய்மே இருப்பிடமாய்
என்றும் தங்கிக்
செங்கரங்கள் குவித்தருளும் செகதலத்தோர் தமக்கருளும்
செல்வ ஞாரே.

சித்தாந்த பண்டிதர்

பண்ணுலை.

வித்துவான் சிவழீ ப. சிவானந்த ஐயர்

சிவமயம்

கிரிமலீ, நகுலேஸ்வர தேவஸ்தானம், சிவாகமபூஷணம்

சிவஸீதி. கு. நகுலேஸ்வரக் குருக்கள்

அருளிய

ஆசிட்டரை

சிவ கோத்திரங்கள் தொழும் கோத்திர பாலராயும் சில கோத்திரங்களில் தாமே மூல மூர்த்தி யாயும் சில குமாரராகிய ஞானவைரவ மூர்த்தி எழுந்தருளித் திருவருள் பாலிக்கிறூர். தாமே மூல மூர்த்தியாய் வைரவ மூர்த்தி எழுந்தருளும் தலங்களிலே தெல்லிப்பளை தென் மேற்கு பன்னுலை மயிலையும் பதியும் ஒன்று. ஞானவைரவ மூர்த்தமாக வைரவப் பெருமான் எழுந்தருளித் தண்ணருள் புரிவது இத்தல விசேடமாகும்.

பிரமாவும் விஷ்ணுவும் தம்முட் பெரியவர் யார்? என்னிருந்து சமயம் அகந்தை மீதாப் பெற்று ஒருவரை ஒருவர் எதிர்த்தனர். பிரமா கல்விக் கதிபதி; சரஸ்வதி நாயகன். விஷ்ணு நிதிக்கதிபதி; திருமகள் கேள்வன். கல்வி, செல்வம் என்பதை நிரம்புவதால் அகந்தை தோன்றும். அகந்தைக் கிழங்கை வேரோடு கெல்லி எறிபவர் வைரவ மூர்த்தியே.

பரமனை மதித்திடாப் பங்கயாசனன் ஒரு தலையைக் கிள்ளியும், விஷ்ணுவை உள்ளிட்ட ஏனைத்தேவர் குருதியையும், அகந்தையையும் அப்பிரம கபாலத் தில் ஏந்தியும் வாழ்வளித்த வைரவமூர்த்தி எமது தலையைக் கிள்ளாமலும் எமது உதிர்த்தை வடித்தெடாமலும் எமக்கு அருள் புரியவென்றே மயிலையம்பதியில் ஞானவைரவ மூர்த்தியாய் எழுந்தருளித் திருவருள் பாலிக்கிறூர்.

மயிலையம்பதியில் எழுந்தருளும் ஞானவைரவ மூர்த்திக்குக் கும்பாபிஷேகம் இன்று நிறைவேறத் திருவருள் பாலித்திருக்கிறது. ‘பெருஞ்சாந்தி (கும்பாபிஷேகம்) காணுதே போதியோ பூம்பாவாய்’ எனத் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனுர் பூம்பாவையின் தவக்குறைவை நினைத்து இரங்கு வதாயின் கும்பாபிஷேக தரிசனம் கோடி புண்ணியம் என்பதும் கும்பாபிஷேகம் நிறைவு பெற்றபின் மூல மூர்த்தியிலே சாந்தித்தியம் மிக்கு மினிரும் என்பதும் தெளிவாகும்.

மயிலையம் பதி ஞானவைரவ மூர்த்தியின் கும்பாபிஷேகச் சிறப்பைக் காலாதி காலமாக நினைவு படுத்தவென இன்று மலரும் கும்பாபிஷேக மலர் அடியார்களை ஞானவைரவ மூர்த்தியின் திருவருளுக்குப் பாத்திரமாக்கத் துணை புரிய வேண்டும் என்று நகுலாம்பிகா சமேத நகுலேஸ்வரப் பெருமான் சர்வை விந்தங்களைத் தியானித்து ஆசி வழங்குகிறோம்.

—

மாவை ஆதீனகர்த்தா

மஹாராஜூஸ் க. து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள் அவர்களின்

ஆசியுரை

கழு நடவடிக்கை வைரவக் கடவுளை வணங்கும் சிவாடியார்கள் ஏராளமுள்ள ஊர்க்காவல் தெய்வமென்றும், கிராம தேவரென்றும், துஷ்ட நிக்கிரக சிஷ்ட பரிபாலனர் என்றும் பலவாறு வைரவப் பெருமானை மனதிற் தியானித்து வருவது கண்கூடு. பரமேஸ்வரனது ஞானமூர்த்தமானதால் வைரவப் பெருமானை ஞானவைரவமூர்த்தியெனச் சைவர்கள் போற்றி வணங்குகிறார்கள்.

வைரவக்கடவுளை நினைந்து மங்கலவார விரதம், சித்திரைப் பரணி விரதம், ஜிப்பசிப் பரணி விரதமென மூன்று விரதங்கள் முக்கியமானவை.

மங்கல வார விரதமானது, ஒது மாதத்து முதற் செவ்வாயிக்கிழமை ஆரம்பித்து பிரதி செவ்வாய்க்கிழமை தோறும், ஒரு பொழுது பகலில் பழு மேனும், பணிகாரமேனும், அன்னமேனும் உட் கொண்டு அதுஷ்டிக்கப்படும் விரதமாகும்.

இதே போன்று சித்திரை மாதத்துப் பரணி நட்சத்திரத்திலே அநுஷ்டிக்கும் விரதம் சித்திரைப் பரணி விரதமாகும்.

இதே போன்று தான் ஜிப்பசிப் பரணியிலும் அநுஷ்டிக்கும் விரதம் ஜிப்பசிப் பரணி விரதமாகும்.

கிராமங்கள் தோறும் வைரவக் கடவுளுக்கு பொங்கல்பூசைகள் வைத்தும், அபிஷேக ஆராதனைகளை நடத்தியும் பண்டைய மக்கள் எதுவித குறைவு மின்றி நன்றாக வாழ்ந்தார்கள். நோயற்ற வாழ்விற்கு இவ்வாராதனைகள் பரிசாரம் தந்தன. இன்றே நாகரிக உலகில் வைரவர் பொங்கல்களைக் காண முடியவில்லை. பொங்கலுக்கு உரித்தான முரசுப் பறையொலிகளையும் கேட்க முடியவில்லை. இன்னும் காலஞ் செல்ல செல்லச் சைவ மூர்த்திகளையும் காண முடியாதிருக்கும் போல் தெரிகிறது. ஏதோ ஊர் செய்த புண்ணியம் மயிலையம்பதி பண்ணுலை ஞானவைரவர் 7-9-89 இல் கும்பாபிஷேகம் பெறுகிறார். சைவ சீலர்கள் வாழும் பண்ணுலையில் உயர் திரு. வ. இரத்தினம் அவர்கள் இந்த வயது முதிர்ந்த நிலையிலும், வைரவப் பெருமானைத் தியானித்து, அம் மூர்த்திக்கு கும்பாபிஷேகம் செய்துவைக்க எண்ணிய அந்த மேலான தூய சிந்தனையை நாடு நன்றாக வரவேற்கும். இச்சீரடியார் போல் அநேக அடியார்கள் இதுபோன்ற கும்பாபிஷேகங்களை நடாத்த முன்வர வேண்டியது அவசியம்.

எல்லாம் வல்ல மாவைக் கந்தன், இரத்தினம் குடும்பத்தாருக்கும் சகல ஜிஸ்வர்யங்களையும் வாரி வழங்க வேண்டுமென இவ்வேளையில் யான் எம் பிரானை நினைந்து பிரார்த்திக்கின்றேன்.

யாழ்ப்பாளைம், பஸ்கலைக் கழகம்
இந்து நாடகிகத் துறைத் தலைவர்

பேராசிரியர்

கா. கைலாசநாதக் குருக்கள்

வழங்கிய

ஆசியுமி

தெல்லிப்பழை - பனி ஞாலையில் மயிலையம்பதியில்
ஞானவைரவர் கோவிலில் நிறைவூறும் மகாகும்பாபி
ஷேகத்தை அடிக்கடி நினைவு கூரும் வண்ணம் கும்
பாபிஷேக மலர் ஒன்று உருவாகி வெளிவர இருப்
பதை அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

கும்பாபிஷேக நிகழ்ச்சிகள் பற்றியும் இதர சமய
நிகழ்ச்சிகள் பற்றியும் விஷயங்களை உள்ளடக்கி வெளி
வர இருக்கும் இவ்வரிய மலர், சமய மணங் கமழ்வ
தாய், கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் விருந்தாயமைந்து
பல அரிய சமய உண்மைகளைப் பற்படும் கையே
டாகச் சிறப்புற அமைய வேண்டும் என எல்லாம்
வல்ல பெருமானை நினைந்து பிரார்த்தித்து ஆசி
கூறுகின்றேன்.

சிவமயம்

நல்லை ஆதன முதல்வர்
ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய ஸ்வாமிகள்

அருளிய

ஐஷ்டியுரை

அன்பு நிறை நெஞ்சத்தீர்!

பன்னுலை - மயிலையம்பதி ஸ்ரீ ஞானவைரவர் தேவஸ்தான மஹாகும்பா
பிழேஷகம் செல்வனே நிறைவுற்று மண்டலாபிஷேஷகம் நடைபெறுவதையும்
அறிந்து உள்ப் பூரிப்பெய்துகிறோம். சிவாம்ச மூர்த்தியான வைரவப்
பெருமான் காக்கும் தெய்வம். எனவே புராதன காலம்தொட்டு அவரை
ஆராதிக்காத இடமே இல்லை. எல்லாத் திருக் கோயில்களிலும் அவருக்குச்
சந்திதி நிறுவப்பெறுக. வறியரேனும், சிறு குழிலில் ஒரு தீரி சூலத்தைப்
பிரதிஷ்டை செய்து வழிபடுவது மரபு. அவரின் இந்தப்புதித ஆயுதம் எமது
மும்மலங்களையும் ஒழிக்கும் சின்னாம். மன ஒருமையுடனும் சித்த சுத்தியுட
னும் இப்பெருமானுக்கு நேர்த்தி வைத்து, வழிபாடாற்றி வேண்டியன்
பெற்றுப்பந்த அடியார்கள் பலர். இதற்கு உண்மைச் சரிதைகள் சான்றுபக
ரும். இப்பெருவிழாவினை ஒட்டி ஓர் சிறப்பு மலர் வெளியிடுவது அடியார்
கள் நெஞ்சங்களில் பக்திப் பெருக்கைத் துண்டுவதாகும். இதில் பங்கு
கொள்ளும் அன்பர்கள் அனைவரையும் பாராட்டி, எல்லாம் சிறப்புற நிறை
வுற வைரவப் பெருமானின் திருவருளைப் பிரார்த்தித்து, எமது உள்மார்ந்த
நல்லாசிகளை வழங்குகிறோம்.

'என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு'

. १
சிவாம்யம்
திருக்கேதீச்சர ஆலயத் தலைவர்
சைவப் பெரியார் மு. ஞானப்பிரகாசம், B. A., B. Sc அவர்கள்
வழங்கிய

ஆசியுரை

ஆலயங்கள், வாழையடி வாழையாக எங்களை வந்து சேர்ந்த அடிப்படைச் சொத்துக்கள், காலத்தால், இவை எங்கள் கல்வி நிலையங்களுக்கும் முந்தியவை. இவற்றை வேத சிவாகம நிலையங்கள் எனவுங்கலூவர். ஆலயங்களைப் புனிதமாக வைத்திருக்கவேண்டியது வழிபடுவோராகிய எமது கடமையாகும். ஆலயங்களில் நித்திய நெமித்தியங்கள் தூப, தீப, நைவேத்தியச் சிறப்புக்களாலும், அர்ச்சனை, அபிடேகம், ஹோமம் போன்ற கிரிகைகளினாலும் தெய்வ சாந்தித்தியம் மளிரச் செய்வது அர்ச்சகர்கடமையாகும். சிவாச்சாரியார்களும், நீர்வாசிகளும் சிவார்ப்பண சீலகளாய், பஞ்சமாபாதகச் செயல்கள் இன்றி ஏனையோர்க்கு வழிகாட்டிகளாய் விளங்கவேண்டும். ஆலயப் பணிகள் நிறைவேறவும், சைவத்தமிழ் நிலை உயர்ந்து சிறக்கவும் எல்லாம் வல்ல முழுமுதற் பரம்பொருளாகிய சிவபிரானை மன, மொழி, மெய்களால் வாழ்த்தி, வணங்கித் துதிப்போம். சைவமும், தமிழும், தானதருமங்களும், சைவசீலமும் சிறந்து விளங்கும் தெல்லிநகரிப் பன்னுலைப் பதியில் உள்ள மயிலை நகரில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபிரானின் தோற்றமாகிய ஞானவைரவப் பெருமானுக்குக் கும்பாபிஷேகம் (குடமுழுக்கு) நடைபெற இறையருள் பாலித் துள்ளது. ஞானவைரவப் பெருமான் திருவருள் சுற்றுடலிலுள்ள அடியார்களுக்குக் கிடைக்க ஞானவைரவப் பெருமானை வணங்குகின்றோம்.

சிவமயம்

ஞானவைரவர் மங்கல வாழ்த்து

மலரவன் அகந்தைகொடு சிவபரம் பொருளையவ
 மதித்திடுங் காலைசிவனுர்
 மனத்தினின் ருங்கழுப் பரசுநாண் உடுக்கைகள்
 மருவிடும் தோள்களைன்கும்
 நிலவுசெஞ் சடையுமுந் நயனமும் வைப்பலும்
 நீணிறம் கொண்ட மெய்யும்
 நெகிழிகள் ஒலிபதமும் உடையிலா அரவரையும்
 நேருமுக் கிரவடிவொடும்
 உலகெலா நடுங்கவுற் பவித்தயன் உச்சியில்
 ஒங்கிடும் சிரசதனைன
 உகிரினுற் கிள்ளியது கரங்கொண்டு தேவர்பால்
 உற்றவர் குருதியெல்லாம்
 பலிகொடுயிர் நீத்தவர்க் கருளினுல் உயிர்ந்து
 பரமனுர் ஏவலாலே
 பகரண்ட மேற்பதத் துற்றுயிர்த் தொகையெலாம்
 பாவித் தருள்வைரவன்
 அண்டத்தி னண்டரிய மேற்பதத் துற்றவன்
 ஆயினும் அடியர் மேற்கொள்
 அருளினுல் அவனியில் அவர்வேண் டிடத்திலே
 ஆலயங் கொண்டருளுவன்
 மண்கண்ட புகழுடைய தெல்லியூர் மேற்கினில்
 மன்னுபன் ஞலையாங்கண்
 மயிலைநகர் தன்னிலே ஞானவயி ரவர்நாம
 மருவியா லயங்கொண்டனன்
 விண்கண்ட அந்தவா லயத்திலே இற்றைநாள்
 மெய்ம்மையடி யவர்கள்கூடி
 விழைவாடும் முறைமையால் கும்பாபி ஓஷகமாம்
 விழாவெடுக் கிருர்களந்தக்
 கண்கண்ட தெய்வமகர் கருத்துநிறை வெய்தவும்
 காசினி தழழுத்தோங்கவும்
 கண்ணருள் செய்கவென அன்னவன் கமலநேர
 கழல்போற்றி செய்வநன்றே.

தென்மயிலை.

27-7-89.

செந்தமிழ்த் திலகம்
 இலக்கண வித்தகர்
 பண்டிதர் இ. நமசிவாய தேசிகர்

அவன் அருளாலே அவன்தாள் வணங்கி

அவன் அருளாலே அவன்தாள் வணங்கி என்பது மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் அருள் வாக்காகும். இவ்வாக்கிற்கு அமைய அவன் அருள் கைகூடியுள்ளமையால் நீண்ட காலம் கும்பாபிஷேகம் நடைபெறுதிருந்த மயிலையம்பதி அருள்மிகு ஞானவைரவர் ஆலயம் இப்பொழுது புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு அஷ்டபந்தன மஹா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றிருள்ளது, நெமித்தியக் கிரியையாகிய சூம்பாபிஷேகம், புனருத்தாரணம், அஷ்டபந்தனம், நூதனம் சம்புரோட்சனம், ஜீர்ணேந்ததாரணம் எனப் பல வகைப்படும். இதில் கோயில் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு மூலமுர்த்திக்கு அஷ்டபந்தனம் செய்யப்படும். அஷ்டபந்தனம் மஹா கும்பாபிஷேகம் பெரும் சிறப்பு வாய்ந்தது. இது குறைகள் நீங்கிப் பலன் பெருகச் செய்யப்படும் சாந்தியே. இதையே திருஞானசங்பந்த மூர்த்தி நாயனார்,

உரிஞ்சாய வாழ்க்கை யமனுடையைப் போர்க்கும்
இருஞ் சாக்கியர்க் கொடுத்துரைப்ப நாட்டில்
கருஞ்சோலை சூழ்ந்த கபாலீசர மரந்தான்
பெருஞ்சாந்தி காணுதே போதியோ பூம்பாவாய்.

எனப் பூம்பாவாய் திருப்பதிகத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அஷ்டபந்தன மஹா கும்பாபிஷேகமாவது:-

சகல பாவங்களையும் போக்குவதாயும், அணிமாதி அஷ்டசித்திகளைக் கொடுக்கக்கூடிய தாயும் செய்யும் எஜமானுக்கும், அரசனுக்கும், எல்லா உலகத்திற்கும் மங்களமாகிய நன்மை பயப்படதாயும் உள்ளது. மக்கள் செய்யும் சாவம் அரசனையடைந்து அதனால் உலகத்தில் கெட்ட பலன்களும் உபாதிகளுமே உண்டாகும். ஆகவே இவ் அஷ்டபந்தன மானது அங்கு ஏற்பட்ட தோழங்கள் நீங்கி அரசு வளர்ச்சி அடைந்து மக்களுக்கு நன்மை பயக்கூடியது.

நித்திய பூஜை வழிபாடு நடைபெறும் கோயில்களில் அஷ்டபந்தனமானது இல்லா விடில் அரசன் அபஜையும் அடைவான். அங்கு யஷீர், ராகஷஸர், பைசாகர் போன்ற கொடியோர்களால் அல்லல் உண்டாகும். அக்கோயிலில் செய்யப்படும். பூஜையும், நெவேத்தியமும், பலிபோடுதலும், நித்யோத்ஸவமும், நெமித்தியமும், நமஸ்காரமும் பிரதக்கிணமும் பயனற்றதாகும்.

அஷ்ட பந்தனமானது கிழக்குப் பாகத்தில் இல்லாத இடத்து சண்டையும், தென் கிழக்கில் இல்லாதவிடத்து தீயினால் அழிவும். கெற்கில் இல்லாதவிடத்து நோயினால் பீடையும், தென்மேற்கில் இல்லாதவிடத்து கிராமத்திற்கு அழிவும், மேற்கில் இல்லாத இடத்தில் மழையினால் நாசமும். வடமேற்கில் இல்லாத இடத்தில் பயிர்களுக்குச் சேதமும், வடக்கில் இல்லாத இடத்தில் பொருளின் அழிவும், வடகிழக்கில் இல்லாத இடத்தில் சந்தான நாசமும் உண்டாகும். சுற்றிலும் இல்லாத இடத்து எல்லாவற்றிற்கும் அழிவாம் எனக்கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகவே இன்றுள்ள நாட்டு நிலையிலும் இச்சந்தரப்பத்திலும் இக்கும்பாபிஷேகம் மிகப் பொருத்தமானதும், நன்மை பயக்கூடியதும் ஆகும். அஷ்டபந்தனம் ஆனது திரிபந்தனம், பஞ்சபந்தனம், அஷ்டபந்தனம் என மூன்று வகைப்படும்.

அஷ்டபந்தனப் பொருள்கள் ஆவனர் பூங்காலி, சுக்காள், கற்பொடி, செம்பஞ்சு, கொம்பரக்கு, தேன்மெழுகு, உலாந்தாலிங்கம், கருங்குங்கிலியம், ஏருமை வெண்ணெய் என பனவாம். இவற்றை முறைப்படி அஷ்ட வித்தியேஸ்வரர்களைத் தியானித்துப் பூஜித்து உரவில் இட்டு இடுத்துப் பக்குவம் பண்ணி எடுப்பதே அஷ்டபந்தனமாகும்.

அஷ்டபந்தனமானது இல்லாமல் சிலகாலம் கூட ஸ்வாமி இருக்கக் கூடாது என்பதால் எப்பொழுது அஷ்டபந்தனம் வெடித்து அற்றுப் போனதோ அப்பொழுதே தின வார முகர்த் தங்களைப் பாராமலும் மாசபகுங்களைப் பாராமலும் எல்லா மாதங்களிலும் அஷ்டபந்தனம் செய்யலாம் என அவசர விதியில் கூறப்பட்டுள்ளது. அஷ்டபந்தனமானது சிருஷ்டி என்றும், சஞ்ச பந்தனமானது ஸ்திதி என்றும், திரிபந்தனமானது சங்காரம் என்றும் முச்செயல்களை யடையதாகும். இத்தகு சிறப்பு வாய்ந்தது அஷ்டபந்தன மருந்தாகும்.

திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் பாடியது போல் “என்ன புண்ணியம் செய் தனை நெஞ்சமே இருங்கடல் வையத்து. முன்னம் நீபுரி நல்வினைப் பயனிட முழுமனித் தரளங்கள்” இத்தகு தெய்வத் திருப்பணியைச் செய்ய திரு. ச. வ. இரத்தினம் குடும்பத் தினர் என்ன புண்ணியம் செய்தனரோ. எல்லாமே அவன் அருளாலே அவன்தாள் வணங்கும் மாணிக்கவாசகரின் நிலையேதான். இத்தெய்வத் திருப்பணியில் பங்கெடுத்தோர்க்கும் கோயில் பரிபாலகர்களுக்கும் ஆசி கூறி இத்தெய்வத் திருப்பணி மேலும் வளர்ச்சியடைய வேண்டும் என வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்.

இங்களும்

கலாநிதி, சிவழுஞ் சி. உருத்திருபுரேஸ்வரக் குருக்கள்
இவங்கை வீரசௌ குருமஹாசன்னிதானப் பட்டத்தரசு
இரேணுகாச்சிரமம்.
சிரிமலை.

பன்னை - மயிலையம்பதி ஞானவைரவர் ஆலய வரலாறு

பன்னை - கீரிமலை வீதியில் கம்பலைச் சந்தியில் இருந்து பிரிந்து வடக்கு நோக்கிச் செல்லும் பன்னை சேர். கனகசபை வித்தியாலய வீதியில் 100 மீற்றர் வரை சென்று பின் அதிலிருந்து மேற்கே பிரிந்து செல்லும் கையொழுங்கையில் 75 மீற்றர் தூரத்தில் மயிலையம்பதியில் அருள்மிகு ஞானவைரவர் ஆலயம் அமைந்துள்ளது.

ஆதியில் உடுவிலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பூதர் என்பவர் பன்னை பருத்திஓல்லை (பருத்தியோலை) என்ற குறிச்சியில் வாழ்ந்த வள்ளார் என்னும் பெண்ணை விவாகஞ் செய்து வாழ்ந்து வந்தார். அவர்களுக்குச் சயம்புநாதர் என்ற ஆண்மகவும், இரு பெண்பிள்ளைகளும் பிறந்தனர். சயம்புநாதர் வளர்ந்து இளைஞர் ஆனதும் மயிலையம்பதியில் வாழ்ந்து வந்த வள்ளிப்பிள்ளை என்னும் பெண்ணை விவாகஞ் செய்த பின்னர் பருத்தியோல்லை காணியை விற்று மயிலையம்பதியில் வாழ்ந்து வந்தார். இப்பதியில் வாழ்ந்த வண்ணித்தம் பி வயிரவி என்பவரும் சயம்புநாதரின் மாமனுரும் இப்போதிருக்கும் ஆலயத்திற்குச் சிறிது கிழக்கில் உள்ள ஒரு மாலை தீவுத் தென்னமிள்ளை மரத்தடியில் ஒரு கல்லை வைத்து வைரவராகப் பாவித்துப் பொங்கிப் படைத்து வழிபட்டு வந்தனர். வன்னித்தம் பி வயிரவி என்பவர் இருக்க அவரின் பின்னைகள் இவ்வழிபாடு நடந்துவந்த காணியைச் சயம்புநாதருக்கு விற்றுவிட்டு வேறு இடம் நாடிக் சென்றனர். இவ்வாலய உற்பத்தி வரலாறு இதுவாயிருக்க இவ்விடத்தை மாற்றியமைக்க ஏதுவாயிருந்த வரலாற்றுப் பின்னணிச் செய்தியைக் குறிப்பிடுதல் அவசியமாகிறது.

பூதர் சயம்புநாதர் தம்மளைச் சங்கரப்பிள்ளையின் தந்தையார் சின்னத்தம்பி அவர்களின் மறுவாப்புலவு நெற்காண்களை மேற்பார்வை செய்து நெல்லையும், வைக்கோலையும் இரவு இரவாக வண்டிகளில் ஏற்றி வரும் நாட்களில் ஒருநாள் வண்டிலுக்கு மூன்றால் ஒரு கறுப்புநிற நாய் வந்ததாகவும் வீடு வந்ததும் அந்த நாய் மறைந்து விட்டதாகவும் சயம்புதாதர் சொன்ன கர்ணபரம்பரைக் கதையொன்று உள்ளது. அந்த நாய் வைரவரின் வாக்கை மென்றும் வைரவரே தமக்குத் துணையாக வந்தவர் என்றும் நம்பிக்கை கொண்ட சயம்புநாதரும் மனைவியும் 1835 இல் வைரவரை ஆதரித்து வந்த இடத்தை மாற்றித் தற்போதுள்ள ஆலயத்தின் சமீபத்தில் உள்ள திருவாத்தி மரத்தின் கீழ் ஒரு சூலத்தை நாட்டி வழிபாடு செய்து வந்தனர்.

சயம்புநாதருக்கு மீனாட்சிப்பிள்ளை, வைரமுத்து என்னும் இருபிள்ளைகள் பிறந்து வளர்ந்து வருங்களால் சயம்புநாதர் இறக்க மீனாட்சிப்பிள்ளை வைரவரைப் புகித்து வழிபாடாற்றி வந்தார். மீனாட்சிப்பிள்ளை வைரவப்பிள்ளையின் மகன் சிதம்பரப்பிள்ளையை மணங்கெய்தார். வைரமுத்து பார்வதிப்பிள்ளை என்பவரை விவாகஞ் செய்தார். கொழும்பு கொம்பனித் தெருவில் வியாபார முயற்சியில் ஈடுபட்டுப் புகழ்பெற்று விளங்கிய வைரமுத்து, தன் சகோதரியின் தூண்டுதலால் ஆலயம் இப்போது அமைந்துள்ள இடத்தில் 1928 இல் கண்ணோம்புக்கல்லினால் இரண்டு சிறு மண்டபங்களைக் கொண்ட கட்டிடத்தை அமைத்து மூல மூர்த்தியாக ஒன்றரை அடி உயரமான ஜம்பொன்னாற் செய்யப்பட்ட குலத்தை 1929 இல் பிரதிட்டை செய்வித்தார். எனவே திரு சயம்புநாதர் வைரமுத்து குடும்பமும் வயிரவப்பிள்ளை சிதம்பரப்பிள்ளை குடும்பமும் இவ்வாலய உற்பத்தியிற் சம்பந்தமுடையோராவர் எனத் தெரிகிறது

1929 ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் பூச நடசத்திரத்தில் முதற் கும்பாபிஷேகம் நடை பெற்றது. சிவத்திரு சதாசிவபரம் தற்பரானந்தக் குருக்கள் அவர்கள் இக் கும்பாபிஷேகத்தை நிறைவேற்றி வைத்தார்கள். அந் தக்கால அர்ச்சகராகச் சிவத்திரு, கந்தையாஜயாத்துரை அவர்கள் விளங்கினார்கள். அவர் செல்வாய், வெள்ளி ஆகிய தினங்களில் பூசை செய்து வந்தார். குழலிலுள்ள மக்களும் இவ்வாலயத்துடன் ஈடுபாடு கொண்டு வழி பாட்டை நழுவ விடாது விசேட தினங்களில் பொங்கிப் படைத்துப் பூசித்து வந்தனர். மீண்டும்பிள்ளையும், வைரமுத்துவும் இறக்க மீண்டும்பிள்ளையின் கணவர் சிதம்பரப்பிள்ளையும், வைரமுத்துவின் மீண்டும் பார்வதிப்பிள்ளையும் ஆலயத்தை நிர்வகித்து வந்தனர்.

1946 இல் கர்ப்பக்கிரகத்தின் ஒடுகள் நீக்கப்பட்டுச் சிமெந்தினாற் கட்டப்பட்டுத் தூயி முடுசாந்தினால் அமைக்கப்பட்டது. இவ்வாண்டிலே அர்த்தமண்டபமும், மகாமண்டபமும் பெருப்பித்து அழகுற் அமைக்கப்பட்டன. கட்டிட ஸ்தபதியாக வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த திரு. வெற்றிவேலு அவர்கள் செயற்பட்டார்கள். மண்டபத்தின் கூரை, ஒட்டினால் வேயப்பட்டது. ஆலயத்தின் தெற்குப்பக்கமாக மடைப்பள்ளி சிமெந்தினாற் கட்டப்பட்டது. 1947 ஆம் ஆண்டு தெப்புச் சிதம்பிரதி இரண்டாம் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. கும்பாபிஷேக முதன்மைக் குருவாக சதாசிவபரம் தற்பரானந்தக் குருக்களே நிறைவேற்றி வைத்தார்கள். இத்தினம் தொடக்கம் தினமும் ஒருகாலப் பூசை ஆகம முறைப்படி நடைபெறவாயிற்று. சிவத்திரு. அருணாசலம் பரமவினங்க ஜயர் அவர்கள் ஆலய அர்ச்சகராக நியமிக்கப்பெற்றுப் பூசைகள் சிறப்பாக நடைபெற ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டன.

திரு. வ. சிதம்பரப்பிள்ளையும் திருமதி வ. பார்வதிப்பிள்ளையும் முதன்மையடைந்து நோய் வாய்யப்பட்ட நிலையில் வைரமுத்து இரத்தினமும் மீண்டும் செல்வநாயகியும், திரு. சுவாமி நாதர் பொன்னம்பலமும் மீண்டும் இராசம்மாவும் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றனர். திரு. வ. இரத்தினம் அவர்களின் புதல்வர்களான பத்மநாதன், இராமநாதன், லோக நாதன் ஆகிய மூவரும் மாணவர்களாயிருக்கும் காலம் தொடக்கம் இவ்வாலயத்தின் வளர்ச்சியிலும் ஆலய நித்திய பூசை விடயங்களிலும் மிகச் சுடுபாடு கொண்டுமேத்துத் தம்மை அர்ப்பணித்து வருவது கண்கடு. 1962 ஆம் ஆண்டு இம்மூவரும் எடுத்துக்கொண்ட பெருமூயற்சியிலும் திரு. விநாசித்தம்பி சரவணமுத்து, திரு. சிதம்பரப்பிள்ளை சங்கரப்பிள்ளை ஆகியோரின் நிதி உதவியிலும் சுற்றுடலிலுள்ள மற்றையோரின் உதவியிலும் நிருத்தமண்டபம் அமைக்கப்பட்டது. இம்மண்டபக் கூரை ஒடுதிரு. சிதம்பரப்பிள்ளை சங்கரப்பிள்ளை அவர்களால் உபகரிக்கப்பட்டது. திரு. கந்தப்பிள்ளை திரு. சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்களால் மூலமூர்த்திக்கு ஒரு திருவாசி உபகரிக்கப்பட்டது. 1964 ஆம் முதலுத்தம்பி அவர்களால் மூலமூர்த்திக்கு ஒரு திருவாசி உபகரிக்கப்பட்டது. 1967 ஆம் ஆண்டு நேர்த்திக்கடனாக ஒரு நாய் வாகனம் செய்து உபகரித்துள்ளார். 1967 ஆம் ஆண்டு திரு. முருகேச சின்னத்தம்பி அவர்கள் தனது மகன் சிவநாதனின் நேர்த்திக்கடனாக 21 அடிஉயரமுள்ள ஒரு மணிக்கோபுரம் கட்டி ஒரு கண்டாமணியையும் உபகரித்துள்ளார். இம்மணிக்கோபுரம் நிருத்தமண்டபத்தின் வடதிழுக்கில் அமைந்திருந்தது.

1973 ஆம் ஆண்டு ஆனிப் பூசத்தில் ஜம்பொன்னாற் செய்யப்பட்ட உற்சவமூர்த்தி யைத் திரு. இரத்தினம் இராமநாதன் அவர்கள் உபகரித்துள்ளார். அத்தினத்தில் மூன்று குடமுழுக்கு நடைபெற்றது. அதனைப் பண்டிதர், வீத்துவான் சிவத்திரு. வி. நவரத்தினக் குருக்கள் நிறைவேற்றி வைத்தார். 1978 ஆம் ஆண்டு மடைப்பள்ளி விசாவிக் கப்பட்டுக் கூரை தகரத்தால் வேயப்பட்டது. கூரை வேலையைக் கெய்து தகரத்தையும் உபகரித்தவர் திரு. முருகேச சின்னத்தம்பி ஆகும். 1979 இல் உள்ளீதிச் சுற்று மதில் கட்டப்பட்டது. திரு. விநாசித்தம்பி சரவணமுத்து குடும்பத்தினரால் ஆலய வடக்கு மூலையில் தொட்டி கட்டப்பட்டுக் குழாய்மூலம் நீர்வசதி அளிக்கப்பட்டது. ஆலய

அரச்சுரான பரமலிங்க ஜயர் இறக்க அவரின் புதல்வர்களான சிவத்திரு. பூவேந்திரராசா, சிவத்திரு. நரேந்திரராசா, சிவத்திரு. மகேந்திரராசா ஆகிய மூவரும் ஆலய அரச்சுராகப் பணியாற்றி வருகின்றனர். தலவிருட்சம் திருவாத்தி ஆகும்.

வருடப்பிறப்பு சித்திரா பெள்ளையி, வைகாசி விசாகம், ஆனிப்பூசம், நவராத்திரி திருவெம்பாவை, தைப்பொங்கல், தைப்பூசம், சிவராத்திரி என்னும் புண்ணிய தீவிங்களில் விசேட விழாக்கள் கொண்டாடப்பெறுகின்றன தைப்பூசை விழா திரு. பொன்னம்பலத் தின் மகைவி இராசம்மாவின் உபயமாகவும், ஆனிப்பூசை விழா திரு. இரத்தினம் இராம நாதன் குடும்பத்தினரின் உபயமாகவும், வீஜயதசமி விழா சிதம்பரப்பிள்ளை சங்கரப்பிள்ளை வின் உபயமாகவும், மார்கழித் திருவாதிரை விழா திரு. இரத்தினம் பத்மநாதன் குடும்பத்தினரின் உபயமாகவும் விசேட அரிஷேக அராதனைகளுடன் நடைபெற்று வருகின்றன. மார்கழித் திருவாதிரைத் திருநாளன்று கவாமி வீதியுலாவந்து காட்சி கொடுப்பார். வைகாசி மாத இறுதிச் செவ்வாய்க்கிழமையில் பொங்கல் பொங்கி மடைபரவி வீடு சட அராத்தீச நிகழ்வது வழக்கம். இந்ரிகழ்ச்சியில் இவ்வாலயத்தில் ஈடுபாடு கொண்ட அயல் வர்களும், ஊரவர்களும் கலந்து பங்குகொண்டு வழிபாடாற்றுவார். திருமதி மீண்டுமிப் பிள்ளை காலத்தில் தினமும் மாலையில் திருவிளக்கேற்றிவரும் வழக்கம் இருந்தது. அவர் செய்யழுதியாத காலங்களில் அவர் தன் பிள்ளைகளைக் கொண்டு விளக்கேற்றிவிப்பார். திருமதி மீண்டுமிப்பிள்ளை இறக்க திருமதி பார்வதிப்பிள்ளையாலும் அவரின் பின் திருமதி இரத்தினம் செல்வதாயகியாலும் இப்பணி நிறைவேற்றப்பட்டு வந்தது. 1973இல் திரு. சி. சங்கரப்பிள்ளை அவர்கள் சட்டவிளக்குச் செய்தமைத்து உபகரித்துதோடு இன்றுவரை இப்பணியைத் தொடர்ந்து செய்து வருகிறார்.

பன்னையைச் சார்ந்த நல்லப்புச் சட்டம்பியார் அவர்களால் இயற்றப்பட்டுப் பிறகாலத்தில் பண்டிதார் சி. கதிரிப்பிள்ளை அவர்களால் புதுப்பிக்கப்பட்ட ஊஞ்சற்பா திருவாதிரைத் தினத்தன்று படிக்கப்படும். இப்பாக்கள் நூல் வடிவில் இடம் பெற்றுள்ளன. அரூட்கவி விநாசித்தம்பி அவர்கள் வைரவப்பெருமான்மீது பாடிய அரூட்பாமாலை வெள்ளிக்கிழமைகள் தோறும் நடைபெறும் கூட்டுப் பிரார்த்தனையின் பின் படிக்கப்படும். 1964 ஆம் ஆண்டு இவ்வாலயத்தில் பெரியுராணப் பூர்த்தி விழாவும் சேக்கிழார் மாநாடும் இருதினங்களாக விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டமை இவ்வாலயத்துடன் தொடர்புற்ற சிறப்பு நிகழ்ச்சி ஆகும்.

1938 ஆம் ஆண்டு திரு. காசிப்பிள்ளை கதிர்காமத்தம்பி ஆசிரியர் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கூட்டுவழிபாடு வெள்ளிக்கிழமைகள் தோறும் சிறப்புற இன்றுவரை நடைபெற்று வருகின்றது. அவராற் சமயச் சொற்பொழுதியும் ஆற்றப்பட்டு வருகின்றன. திருமதி வை. பார்வதிப்பிள்ளை அவர்களின் தூண்டுதலால் கதிர்காமத்தம்பி ஆசிரியர் திருவாதலூரடிகள் புராணப்படன்ததை 1960 ஆம் ஆண்டு மார்கழித் திருவெம்பாவைக் காலத்து ஆரம்பித்து வைத்தார். அப்புராணப்படன் திகழ்ச்சி ஆண்டு தோறும் திருவெம்பாவைக் காலத்தில் நடைபெறும். இப்போது நாட்டில் நிலவும் வண்செயல் காரணமாகத் தடைப்பட்டு விட்டது.

இவ்வாண்டு (07-09-1989) ஆவணிமாதம் 22-ந் திகதி வியாழக்கிழமை கும்பாபிஷேகம் நடைபெறத் திருவருள் பாலித்திருக்கிறது. இவ்வைபவத்தை யொட்டி இவ்வாலயத்தில் மேலும் சீர்திருத்தங்களும் திருப்பணி வேலைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இது வரை காலமும் கோயிலுக்கெண்டிர ஒரு திருமஞ்சனக் கிணறு இல்லை. இக்குறையை நிவர்த்தி செய்யும் முகமாக திரு. வயிரமுத்து இரத்தினம் குடும்பத்தினரால் 10-4-89 இல் திருமஞ்சனக் கிணறு ஆரம்பிக்கப்பட்டு, வேலையாக யாவும் பூர்த்தியான பின் உரிய கிரியைகள்

8-6-89இல் நடைபெற்றன. முன்பு அமைந்திருந்த மடைப்பள்ளி களஞ்சிய அறையாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. அதற்குக் கிழக்கே சுகல வசதிகளும் கொண்ட மடைப்பள்ளி யொன்று திரு. விநாசித்தம்பி நடராசா அவர்களால் அவர் மனைவி செல்வநாயகியின் நினைவாகக் கட்டிட உபகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குழ்பாபிஷேகத் தினத்தன்று இவ்வாலயத்து மூன்றாம் மண்டப வலது பக்கத்திற் கருங்கல்லாற் செதுக்கப்பட்ட விநாயகர் விக்கிரகம் முதன் முதலாகப் பிரதிட்டை செய்யப்படவள்ளது, அவ்விக்கிரகமும் அதற்கான கட்டிடமும் திரு. நவரத்தினம் நடராசா குடும்பத்தினரின் உபயமாக அமைகின்றன. இவ்வாலயத்தின் ஸ்தாபி வெராமுத்து இரத்தினம் குடும்பத்தினர் பொறுப்பேற்றுச் செய்து முடித்துள்ளார்கள். எழுந்தருளி விக்கிரகத்தின் வெள்ளித் திருவாசி திரு. சின்னத்தம்பி பாலகப்பிரமணியத்தாலும் டு செந்தேரங்களில் ஒளி செய்யும் பஞ்சநாதமணி திரு. சின்னத்தம்பி வேலாயுதத்தாலும் மூலஸூர்த்தியின் பிட வெள்ளிக் கவசம் திரு. நவரத்தினம் நடராசாவாலும் உபகரிக்கப்பட்டுள்ளன. மணிக்கூட்டுக் கோபுரத்தின் திருத்த வேலையை அதனை முன் கட்டி உபகரித்த திரு. முருகேச சின்னத்தம்பி குடும்பத்தினரே செய்து வர்ணமுந் தீட்டி நிறைவேற்றியுள்ளார்கள்.

காவற்றெய்வமான வெரவப் பெருமானின் திருவருளால் ஆலயச் சுற்றுப்புற வாசிகளுக்கு இலங்கை இராணுவத்தினராலோ இந்திய அமைதி காக்கும் படையினராலோ எவ்வித இடுக்கண்ணும் நேராமல் காப்பாற்றுப்பட்டு வந்திருக்கிறதாகக் கூறி வெரவப் பெருமானின் திருவருளை நினைந்து உருகுகின்றனர்.

தற்போது வெரமுத்து இரத்தினம் குடும்பத்தினர் கோயிலை நிர்வகித்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவியாகத் திருவாளர்கள் வ. சி. சங்கரப்பிள்ளை, கா. கதிர்காமத்தம்பி ஆகிய இருவரையும் போஷ்கராஜம் (காப்பாளர்), திருவாளர்கள் சி. வேலாயுதம், த. பத்மநாதன், செ. குணரத்தினம், ந. நடராசா, வ. கனகசபாபதி, வ. சி. சுப்பிரமணியம், சி. ஆசோக்குமார் ஆகியோரை அங்கத்தவர்களாகவும் கொண்ட ஒரு சபை பணி புரிந்து வருகிறது.

திரு. வ. சி. சுப்பிரமணியம் ஆசிரியரவர்கள் சிவநெறி மகளிர் சங்கமும், சிவநெறி இளைஞர் சங்கமும் அமைத்து அவர்கள் மூலம் ஞானவெரவர் ஆலயத் திருத்தொண்டு கள் யாவும் சிறப்பாக நடைபெறவேண்டிய ஒழுங்களுக்கு செய்துள்ளார்.

அருள்மிகு ஞானவெரவர் திருவடி போற்றுதும்.

தகவல்:

1. திரு. கா. கதிர்காமத்தம்பி
2. வெரமுத்து இரத்தினம்
3. வ. சி. சுப்பிரமணியம்

வை. பொன்னையா,
தலைவர்,
மேலைத் தெல்லி இ. இ. மன்றம்

சிவமயம்

வைரவ மூர்த்தி

(1) வைரவ மூர்த்தி வணக்கம்

“பரமனை மதித்திபாப் பங்க யாசனளீ
ஒருதலை கிள்ளியே ஒழிந்த வானவர்
குருதியு மகந்தையுங் கொண்டு தண்டமுன்
புநிதரு வடுகெளைப் போற்றி செய்துவாம்.”

“வெஞ்சினப் பரியழன் மீது போர்த்திடு
மஞ்சனப் புகையென வால மாமெனச்
செஞ்சடப்ப் படிவமேற் செறிந்த மாமனிக்
கஞ்சகக் கடவுள் பொற்கழல்க ணோத்துவாம்.”

என்பது கந்தபுராணத்து, கடவுள் வாழ்த்தில் வைரவப் பெருமானுக்கு கந்தபுராண சூசிரியர் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் கூறும் வணக்கமாகும். அவர் கூறும் வணக்கத்தில் வைரவ மூர்த்த தோற்ற வரலாற்றைச் சுருக்கமாக எடுத்துக் கூறுகின்றார்.

(2) உயிர்களுக்காக இறைவன் கொள்ளும் திருவடிவ வகைகள்

உயிர்கட்குப் போக மோட்சங்களாகிய இருவகை இன்பங்களையும் தருதற் பொருட்டு இறைவன் பல வகை வடிவங்களைக் கொள்கிறார். அவை அனைத்தும் போக வடிவம், யோக வடிவம், வேக வடிவம் என்ற மூன்று வகையில் வைத்துக் கொல்லப்படும்.

போக வடிவம் அர்த்தநாரீசுவர வடிவம் முதலாயின, யோக வடிவம் தெட்சனு மூர்த்தி வடிவம் முதலாயின. வேக வடிவம் வைரவ மூர்த்தி வடிவம் முதலாயின. போக வடிவம் போகத்தைத் தரும். யோக வடிவம் மோட்சத்தைக் கொடுக்கும். வேக வடிவம் அவ்விரண்டிற்கும் தடையாய் வருகின்ற இடையூற்றை நீக்கும்.

இவ்வாறு இறைவன் கொள்ளும் மூர்த்தங்களை அருள்பாலிக்கும் சிவ மூர்த்தங்கள் என்று எண்ணாது தேவர்களில் ஒருவராக அறிவிலிகள் கூறுவர்.

போகியா யிருந் துயிர்க்குப்
போகத்தைப் புரித ஹோரா

யோகிய யோச முத்தி
 யுதவுத லதுவு மேரார்
 வெகியா னுற்போற் செப்த
 வினையின வீட்ட லோரார்
 ஊகியா மூட ரெல்லா
 மும்பரி ஞஞ்சுவ னன்பர்"

- சிவஞானசித்தி

பிரமன் ஐந்து முகங்களுடன் விளங்கிய காலத்தில் பரமன் போன்று தானும் ஒரே தோற்றத்தினன் எனத் தனினை அவனுடன் சமநிலையில் வைத்து இறுமாந்த அவனது அகங்காரத்தைப் போக்கி ஆட்கொள்ளவே வைரவ மூர்த்தம் முதல் எழுந்தது.

(3) வைரவ மூர்த்தம்

முன்னெலுரு காலத்தில் திருமாலும் பிரமாவும் மகாமேரு மலையின் ஒரு கொடு முடியில் இருந்தார்கள். அப்பொழுது முனிவர்களும் தேவர்களும் வந்து வணங்கி, "முழுமுதற் கடவுள் யார்? என்பதை அடியேங்களுக்கு உபதேசித்தருஞ்க" என்றார்கள். பிரமா "யானே பரம்பொருள்" என்றார். விட்டுனுவும் "நானே பரம்பொருள்" என்று கூறினார். இருவரும் இத்தன் மையாகத் தர்க்கஞ் செய்ய முனிவர்களும் தேவர்களும் இது நம்மால் வந்தது என்று கூறி ஒருவரும் நில்லாது நீங்கினார். பிரம விட்டுனுக்கள் பின் பும் வாதஞ் செய்தார்கள். வேதமும் சூடிலையும் வேறு வேறு உருவங்களைத் தாங்கி "வாதஞ் செய்யற்க, சிவபெருமான் ஒருவரே மெய்க் கடவுள்" என்று கூறின, அவர்கள் பின்பும் போரைச் செய்தார்கள்.

பெருங்கருணைக் கடலாகிய சிவபெருமான் அதைக் கண்டு அவர்களுடைய போரைத் தொலைக்கத் திருவளங்கொண்டு, அமலமாகிய சோதி வடிவாய் ஆகாச மத்தியில் தோன்றியருளினார். அதைக் கண்ட பிரம விட்டுனுக்கள் அச்சோதியைச் சிவமென அறியாதவர்களாயினார். அதனைப் பரமசிவன் அறிந்து உமாதேவி சமேதராய் அச்சோதியினிடையே தோன்றி யருளினார். விட்டுனு விரைந்தெழுந்து வணங்கினார். மாயை சிறிதும் நீங்காத பிரமாதமது உச்சிச் சிரசிலுள்ள வாயினுலே சிவபெருமானை இகழ்ந்தனர்

சிவபெருமான் பிரமாவினுடைய பாவத்தைத் தொலைக்கவும்; மற்றைத் தேவர் முதலாயினார் தம் அகந்தையை நீக்கவும் வைரவ மூர்த்தியைத் தமது இருதயத்திலிருந்து உண்டாக்கினார். அவர் நீலநிறத் திருமேனியும் சூலம், பரசு, பாசம், உடுக்கு ஏந்திய நாள்கு திருக்கரங்களும், திருநேந்திரங்களும், திருச்சடையுமுடைய உக்கிர வடிவுகொண்டு தோன்றினார்.

வைவ மூர்த்தியைச் சிவபெருமான் நோக்கி “நம்மை இகழ்ந்த பிரம னுடைய உச்சிச் சிரசைக் கிள்ளிக் கையிலேந்தி, மற்றைத் தேவர்கள் முனி வர்களது இரத்தத்தைப் பிச்சையாக ஏற்றுத்” என்று கூறிச் சோதியில் மறைந்தருளினார்.

சோதியும் மறைந்தது. விட்டுனு சிவனைக் கைகுண்டமடைந்தார். வைவ மூர்த்தி பிரமாவினது உச்சிச் சிரசை நகத்தாற் கிள்ளித் தமது திருக்கரத்திலேந்தி அவருக்கு உயிர் கொடுத்தருளினார். அன்று தொடக்கம் ஐமுகனுன் பிரமா நாள்முகனுனான். பிரமா எழுந்து நல்லறிவு வரப் பெற்று வைவ மூர்த்தியினுடைய பாதங்களை அன்போடு வணங்கி, ‘சர்வசங்கார காரணராகிய கடவுளே! அடியேன் செய்த பிழையைப் பொறுத்தருளுக் கீழையும் எளிகமையுமுடைய இந்தச் சிரசும் பரிசுத்தமுடையதாம் படியும், அடியேன் தேவரைத் தரிசிக்கும்போது மயக்கம் தீரும்படியும் சூலப் படையைப்போல் இச்சிரசையும் திருக்கரத்திலேந்தியருளுக்’ என்று சொல்லித் துதித்தார். வைவப் பெருமான் “அவ்வாறேயாகுக” என்று கிருபை செய்தார். பிரமனின் கபாலத்தைத் தாங்கியமையால் வைவப் பெருமானுக்குக் “கபாலி” என்ற பெயரும் ஏற்பட்டது. பின் வைவப் பெருமான் மேருமலையை நீங்கித் தேவர்களதும் முனிவர்களதும் இரத்தத்தைப் பிச்சையாக ஏற்று அவர்களுக்கு உயிர் கொடுத்து எழுப்பினார். இவ்வரலாற்றை முன் கூறப்பட்ட “பரமனை மதித்திடாப் புங்கயாசனன்” என்ற வணக்கப் பாடனார்த்துகிறது.

வைவப் பெருமான் பின்னார் கைகுண்டமடைந்து வாமனரூபம், நரசிங்கரூபம் கொண்டு செருக்குற்ற விட்டுனுவினுடைய நீலனிறத்தையுடைய தோலை உரித்துச் சட்டையாகத் தரித்து இரத்தத்தையும் பிச்சையாக ஏற்று அவர் சோர உய்ந்தெழும்படி அருள் செய்தார். இவ்வரலாற்றை இரண்டாவதாகக் கூறப்பட்ட “வெஞ்சினப் பரியழனமீது போர்த்திடு” என்ற முதலையை வணக்கப்பாடனார்த்துகின்றது. அகங்காரம் கொண்ட கயாசுரனுடைய தோலை உரித்துப் போர்த்தவர் என்ற வரலாறு பின்வரும் அப்பர் தேவாரம் உணர்த்துகிறது.

விரித்தபல் கந்திகொள் சூலம்
வெடிபடு தமரு கங்கை
தரித்தோர் கோல கால
பயிரவ ஞகி வேழும்
உரித்துமை அஞ்சக் கண்டு
ஓண்திரு மணிவாய் விள்ளச்
சிரித்தருள் செய்தார் சேறைச்
செந்தெந்திச் செல்வனுரே

அப்பட் -

பின் வைரவப் பெருமான் அண்டபரிபாலகராக அண்டங்களைப் பரிபாலித்து வீற்றிருந்ததுக்கிறுர்.

(4) வைரவ மூர்த்த அம்சங்களும் வேறுபாடும்

வைரவ மூர்த்தியில் நாம் காணும் சிறந்த அம்சங்கள் பெருந் தொந்தி, உருண்ட கண்கள், இரு கடைவாய்களிலும் கோடப்பற்கள். அகன்ற மூக்குத் துவாரங்கள், கபால மாலை, பாம்பினுலரான அணிகளை கள், யானைத்தோலாடை ஆகியன, ஆடடயெதுவுமற்ற நிலையிலே இவர் பெரும்பாலும் சித்தரிக்கப்படுவர்.

அறுபத்துநான்கு வேறுபட்ட நிலைகளில் வைரவப் பெருமானை உருவாக்குவார்கள். இவ்வறுபத்துநான்கு வேறுபாடுகளும் வைரவப் பெருமானின் எட்டு அடிப்படையான தோற்றங்களின் விரிவு. இவ்வெட்டு வகை மூல வைரவர்கள் அசிதாங்க வைரவர், குரு வைரவர், சண்ட வைரவர் குரோத வைரவர், உன்மத்த வைரவர், கபால வைரவர், பீஷண வைரவர் சம்கார வைரவர் என்பவர்களாம்.

வடுக வைரவர், சுவர்ணைகர்ஷண வைரவர் என இருநிலைகளும் உண்டு. வடுக வைரவர் எட்டுக் கையினர். இவரின் பக்கத்தில் நாய் இடம்பெறும். சுவர்ணைகர்ஷண வைரவரை மஞ்சன் உடலினராயும், முக்கண்ணினராயும், நான்கு கரங்களுடனும் நிறுவி வழிபடுவர்.

(5) சூலப்படையின் தத்துவம்

உயிர்களுக்கு அநுக்கிரகங்கு செய்தலைக் குறித்துப் பொதுவகையால் அறிந்தும் அறிவித்தும் நிற்கும் ஞானமொன்றே சிவசக்தியின் சொரூபமாம். அதுவே பராசத்தி எனப்படும். அது சிறப்பு வகையால் வியாபரிக்குமிடத்துத் திரோதான சத்தி என நின்று இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, சிரியாசத்தி என மூவகைப்படும். அம்மூன்றஞுள் உயிர்களுக்கு மலத்தை நீக்கி, சிவத்தை அளித்தற்கனுள்ள இரக்கம் இச்சாசத்தி எனப்படும், மலத்தை நீக்குவதற்கும் சிவத்தை அளித்தற்கும் வேண்டிய ஒந்தொழில் உபாயங்களை அறிவுது ஞானசத்தி எனப்படும். அவ்வுபாயங்களைச் சுங்கரிபித்துச் செய்யுங்கு சத்தி கிரியாசத்தி எனப்படும். அக்கிரியாசத்தியும் ஐந்தொழில் செய்யும்போது அவ்வக்காரிய பேதத்தால் சனி, ரோதயித் திரி, ஆரிணி என மூன்று பேதமாம்.

இவற்றுள் சனியில் பிரமாவிடத்தில் நின்று செலுத்தும். ரோதயித்திரி விட்டுனுவிடத்தில் நின்று செலுத்தும். ஆரிணிகால உருத்திரரிடத்து நின்று செலுத்தும்.

ஈனனி உற்பத்திக்குக் காரணமாயுள்ளது; அதன் தொழில் சிருஷ்டி ரோதயித்திரி போகங்களில் நியதி செய்வது; அதன் தொழில் திதியும், திரோபவமுமாம்; ஆரினி-சங்கார சாமர்த்தியத்தையுடையது; அதன் தொழில் சங்காரமும் அநுக்கிரகமுமாம்.

குலப்படை மூவிலை ஒருதாளாக அமைந்துள்ளது. மூவிலையும் முறையே சனனி, ரோதயித்திரி, ஆரினி என்னும் முச்சத்தி வடிவின்தாகும். முத்தொழிலுக்கும் முதல்வராகிய முழுமுதற்கடவுள் தாம் ஒருவரே என்பதையும், இச்சாசத்தியையும், ஞானசத்தியையும், கிரியாசத்தியையும் உடையவர் தாமே என்பதையும் உணர்ந்து ம் அறிகுறியாகக் கிவிலைப்பருமான் குலப்படையை ஏந்தியிருக்கின்றார்.

“மூவிலை யொருதாட் குல மேந்துதன்
மூவரும் யானென மொழிந்தவாறே”

-பதினெட்டாந் திருமுறை

அந்தச் குலப்படையையே வைரவ மூர்த்தியும் ஏந்தியிருக்கின்றார். அந்தச் குலப் படையையே வைரவராகவும் நிறுவி வழிபாடியற்றப்படுகின்றது.

வைரவப் பெருமானே கிவிலைப்பருமான் என்பதைப் பின்வரும் சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாடப் பா உணர்த்துகின்றது.

“ஏன்ற வந்தணன் நலையினை யறுத்து
நிறைக்க மாலுதி ரத்தினை யேற்றுத்
தோன்று தோன்மிசைக் களோபரந் தன்னைச்
சுமந்த மாவிர தத்தகங் காளன்
சான்று காட்டுதற் கரியவ னெளியவன்
நன்னைத் தன்னி லாமனத் தார்க்கு
மான்று சென்றலையாதவன் நளை
வலிவலந் தன்னில் வந்து கண்டேனே.

விநாயகர், சுப்பிரமணியர், வைரவர், வீரபத்திரி என்னும் மூர்த்தங்களும் கிறைவனாது அருள் வடிவங்களாம். கிவிலைப்பருமானுக்கும் இம்மூர்த்தங்களுக்கும் பேதமில்லை என்பது உண்மை நூற்றுணிடு. ஆகையால் அவர்களும் கிவிமெனப்படுவர். இந்நால்வரையும் கிவிலைப்பருமானது திருக்குமார்களாகவும் உபசரித்துக் கூறுவர்.

(6) வைரவ மூர்த்தி அண்டபரிபாலகர்

வைரவமூர்த்தி துட்டநிக்கிரக சிட்டபரிபாலகராக அண்டங்களைப் பரிபாலித்து வருகின்றார். இதற்கமைய அவரை ஆலயங்களிலே உட்பிர

காரத்தில் பரிவார மூர்த்தியாக — சேத்திர பரிபாலகராச ஆலய வாசலில் ஒரு புறத்து, பிரதிஷ்டை செய்து வழிபடுகின்றார்கள். அவரது தத்துவத் திற்குக் கீழ்ப்பட்ட மூர்த்தி ஆலயக் கருவறையில் பிரதிஷ்டை செய்யப் பட்டிருப்பின் அவரை உட்பிரகாரத்தில் பரிவார மூர்த்தியாகப் பிரதிஷ்டை செய்தல் கூடாது. ஆலயத்துக்குப் புறம்பாகக் கோயில் அமைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்யலாம். பரிவாரம் என்பது அரசைச் சூழ்ந்து மந்திரி, பிரதானிகள் இருப்பது போன்றது.

வைரவ மூர்த்தி அநுக்கிரகமேயன்றி நிக்கிரகமும் செய்வது யாது காரணத்தாலெனில் உயிர்கள் அக்கிரமத்தாற் செய்யப்பட்ட குற்றங்களைக் கண்டித்து நீக்குதலால் அச்சமுண்டாகச் செய்து இம்முறையால் இங்ஙனம் அறத்தினைச் செய்தல் வேண்டுமென உணர்த்துவதற்காகும். இது எது போதுமெனின் தந்தை தாயார் தம்முடைய பிள்ளைகள் தம்முடைய சொல்வழி ஒழுகாராயின் அவர்களைத் தண்டித்துத் திருத்துவது போலாகும். யாவும் கருணையோகும். வைரவப் பெருமாள் பிரம விஷ்ணுக்கள் முதலாம் தேவர்களைத் தண்டித்ததும் மறக்கருணை அருளே.

“நிக்கிர கங்க டானு
நேசத்தா லீஸன் செய்வ
தக்கிர மத்தாற் குற்ற
மடித்துத் தீர்த் தச்சம் பண்ணி
யிக்கிர மத்தி ஞலே
யீண்டற மியற்றி டெண்ப
னெக்கிர மத்தி ஞலு
மின்றசெய ஞருளே யென்றும்”

“தந்தைதாய் பெற்ற தத்தம்
புதல்வர்க டஞ்சொ லாற் றின்
வந்திடா விடினு ருக்கி
வளாரினு லடித்துத் தீய
பந்தமு மிடுவ ரெல்லாம்
பார்த்திடிற் பரிவே யாகு
மிந்தநீர் முறைமை யன்றே
வீசனுர் முனிவு மென்றும்

— சிவஞான சித்தி

ஆலய மகோந்சவ காலத்தில் வைரவர் துட்ட தெய்வமென்றும் அவரைக் கட்டியே மகோந்சவம் செய்து ஏடிவில் அவர் கட்டை அவிழுத்து விடுவதென்றும் சில மூடக் கொள்கையாளர்கள் பேசுவார்கள். அவர் கட்டுக் கடங்கிய தெய்வம் அல்ல. அவர் சேத்திர பரிபாலகராகவிருந்து மகோந்சவம் இடையூறின்றி நடைபெறச் செய்யும் தெய்வம். அதனால் மகோந்சவ முடிவில் வைரவர் மடை, பொங்கல் முதலாம் விசேட பூசைகள் அவருக்குச் செய்யப்படுகின்றன.

(7) வைரவ வழிபாடு

எமது நாட்டில் வைரவ வழிபாடு மிகுந்து காணப்படுவதை நாம் கண்கூடாகக் காண்கின்றோம். வைரவமூர்த்தி சிவபெருமானின் திருக்குமார ராதலால் அவருக்குத் தனிக் கோயிலமைத்து வழிபடுவதே சிறந்த வழி பாட்டு முறையாகும். அவ்வாறு தனிக்கோயில் அமைத்தும், காவற்றெய் வமாக நினைத்து அவரது அஸ்திரமாகிய சூலத்தை வீட்டுவளவு, தெருச் சந்தி, கிணற்றடி, மரத்தடி, தொழிற்சாலை, விவசாய நிலம், சுடலை, பட்டி தொட்டி எல்லா இடங்களிலும் வைத்து இலகுவான முறையிலும் வழிபாடு இயற்றுகின்றார்கள்.

இவ்வாறு வழிபாடு கியற்றுவதற்கு, வைரவர் என்ற பதத்துக்குத் தமது வழிபாட்டுக் கருத்துக்கிணையப் பல அடைமொழிகளைக் கொடுத்து ஞானவைரவர், நரசிங்க வைரவர், காட்டு வைரவர், சுடலை வைரவர் என்ற இப்படிப்பட்ட பெயர்களால் அழைக்கின்றார்.

எனினும் அவரை வழிபடும் முறை பெரும்பாலும் இரு பகுப்புகளாக அமைந்திருக்கின்றன. ஒன்று ஞானவைரவர் என்ற பகுப்பிலும் மற்றது நரசிங்க வைரவர் என்ற பகுப்பிலும் அமைந்திருக்கின்றன. ஞானவைரவர் என்ற பகுப்பில் வழிபடுவர்கள் ஆகம விரோதமின்றி, சைவாசார முறைப்படி வழிபடுவர்கள். நரசிங்க வைரவர் என்ற பகுப்பில் வழிபடு பவர்கள் ஆகம விரோதமாகச் சைவாசாரங்களுக்குப் புறம்பாக உயிர்ப் பலியிட்டு வழிபடுவர்கள். இம்முறை காலாந்தரத்தில் நீங்கவேண்டிய தொன்றுகும். சிவபுண்ணியங்களில் மேலான சிவபுண்ணியம் உயிர்களுக்கு இரங்குதலேயாம். இறைவன் சந்திதியில் உயிர்க்கொலை செய்வது எவ்வளவு பாவம் என்பது யாவரும் கிந்திக்க வேண்டியதாகும்.

உயிர்ப்பலி வழிபாட்டால் வைரவ மூர்த்தியும் வைரவமூர்த்தியை உபாசிப்பவர்களும் தாழ்வானவர்களாகக் கருதப்படும் நிலை ஏற்பட இடமுண்டாகிறது. சிவபேத மூர்த்தியாகிய வைரவப் பெருமான் அவ்வாறு கருதப்படக்கூடியவர்கள். அவ்வாறு உயிர்ப்பலி செய்து வழிபடுவோரே கருதப்படுவர். எனவே உயிர்ப்பலி செய்து வழிபடுவோர் தாமாகவே உணர்ந்து அடிமுறை வழிபாட்டை ஒழிக்க வேண்டும். குளிக்கப் போய்க் கேறு பூசக் கூடாது.

வைரவப் பெருமான் என்றும் ஞானவானே. அவர் இச்சா ஞானக்கிரியா சத்திகளை உடையவர் என்பது சூலப்படையின் தத்துவம் என்ற தலைப்பில் முன் உரைத்தாம், கண்டு-கொள்க.

(8) வைரவ விரதம்

மனம் பொறிவழி போகாது நிற்றற் பொருட்டு உணவை விடுத் தேனும் சுருக்கியேனும் மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் மூன்றினாலும் கடவுளை விதிப்படி மெய்யன்போடு விசேஷமாக வழிபடுதலே விரதமாகும். அவ்வாறு விரதமநுட்டித்தற்கு வைரவ மூர்த்திக்குரிய விரதங்களாவன செவ்வாய்க்கிழமை விரதம், சித்திரைப் பரணி விரதம், ஜிப்பசிப் பரணி விரதம் என்பன.

செவ்வாய்க் கிழமை விரதம்

தை மாதத்து முதற் செவ்வாய்க்கிழமை தொடங்கிச் செவ்வாய்க் கிழமை தோறும் வைரவ மூர்த்தியைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதம். இதில் ஒருபொழுது பகலிலே பழமேனும் பலகாரமேனும் அன்னமேனும் உட்கொள்ள வேண்டும்.

சித்திரைப் பரணி விரதம்

சித்திரை மாதத்துப் பரணி நட்சத்திரத்திலே வைரவ மூர்த்தியைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதம். இதிலும் ஒருபொழுது பகலிலே பழமேனும் பணிகாரமேனும் அன்னமேனும் உண்ணவேண்டும்.

ஜிப்பசிப் பரணி விரதம்

ஜிப்பசி மாதத்துப் பரணி நட்சத்திரத்திலே வைரவப் பெருமாணக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதம். இதிலும் ஒருபொழுது பகலிலே பழமேனும் பணிகாரமேனும் அன்னமேனும் உட்கொள்ளல் வேண்டும்.

பெருங்கருணைக்கடலாகிய சிவபெருமான் உயிர்கள் விரும்பும் போக மோட்சங்களுக்கு இடையூருனவற்றை நீக்கி அருள் பாலிக்கக் கொண்ட மூர்த்தமே வைரவ மூர்த்தமென நினைந்து வைரவப் பெருமான் திருவடிக்கு அன்படையராய்க் கைவாசாரமுறைப்படி அவரை வழி படும் முறையில் வழிபட்டு விரும்பிய பேற்றைப் பெற முயலவேண்டும்.

(9) பூர்த்தியுரை

பன்னுலை, மயிலை நகரில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ஞானவைரவப் பெருமானின் கும்பாபிஷேகம் காரணமாக அவரை நினைவு கூருவதற்கு எழுந்தது இக்கட்டுஸர்.

ஒருவர் தமது வாழ்க்கையில் நாடோறும் அபுத்தி பூர்வமாகச் செய்ய நேர்ந்த தீவினைகள் அன்றங்கு செய்யும் ஆலய தரிசனத்தால் தீரும். நாடோறும் தரிசிக்கும் நியமத்திற் பிழைத்தலால் வரும் தீவினைகள்

உற்சவ தரிசனத்தால் தீரும். உற்சவ தரிசனத்திற் பிழைத்தலால் வரும் தீவினைகள் மகாகும்பாபிடேக தரிசனத்தால் தீரும். ஆகையால், வேறு எவ்வகையிலும் தீராத சிவாபராதங்களைத் தீர்க்கும் கும்பாபிடேகத்தைப் பெருஞ் சாந்தி என்று கூறுவர். இது பற்றித் திருஞானசம்பந்த சுவாமி களும் திருமயிலாப்பூர் தேவாரத்தில்,

“தருஞ்சோலை குழந்த கபாலீசர மமர்ந்தார்
பெருஞ் சாந்தி கானுதே போதியோ பூம்பாவாய்”

என்று திருவாய் மலர்ந்தருளியிருக்கின்றார்.

எனவே, அன்பர்களே!

7 - 9 - 1989 வியாழக்கிழமை பன்னுலை - மயிலை நகர், ஞானகவர
வப் பெருமானின் கும்பாபிடேக மெனப்படும் பெருஞ் சாந்தியைத் தரி
சிக்க வாரீர். வந்து தரிசித்து அதன் பலனுறுவீர்.

சித்தாந்தச் செம்மல்

வி. சங்கரப்பிள்ளை

(ஆசிரியர்)

பன்னுலை.

07 - 09 - 1989

கால பைரவாஷ்டகம்

- (1) தேவராஜ ஸேவ்யமாந பாவநாங்கிரி பங்கஜம் வியாள யஜ்ஞஸு-தத்தரமிந்து சேகரம் க்ரு பாராம் நாரதாதி யோகிப்ருந்த வந்திதம் திகம்பரம் காசிகா புராதி நாத கால பைரவம் படே.
- (2) பாநு கோடி பாஸ்வரம் பவாப்தி தாரகம் பரம் நீல கண்டம் சப்ளி தாரித்த தாயகம் தரிலோசனம் கால காலம் அம்புஜாகஷம் அகஷகுலம் அகஷரம் காசிகா புராதி நாத கால பைரவம் படே.
- (3) குலடங்க பாசதண்ட பாணிம் ஆதி காரணம் சியாம் காயம் ஆதிதேவம் அகஷரம் நிராமயம் பிம விக்ரமம் ப்ரபும் விசித்ர தாண்டவ ப்ரியம் காசிகா புராதி நாத கால பைரவம் படே.
- (4) புக்தி முக்தி தாயகம் ப்ரசஸ்த சாரு விக்ரஹம் பக்த வத்ஸமை ஸ்திரம் ஸமஸ்தலோக நிக்ரஹம் நிதவணந் மனேஞ்ஜு ஹேம கிங்கிணி லஸத் கடிம காசிகா புராதி நாத பைரவம் படே.
- (5) தரீம ஸேது பாலகம் தவதரம் மார்க்க நாசகம் கரம் பாச மோசகம் ஸாசரம் தாயகம் விபும் ஸ்வர்ண வர்ண கேச பாச சோபிதா நாம்புஜம் காசிகா புராதி நாத பைரவம் படே.
- (6) ரத்ந பாதுகா ப்ரபாபிராம பாத யுக்மகம் நிதயம் அத்விதீயம் இஷ்டதைவதம் நிரஞ்ஜநம் மிருத்யு தரிப்ப நாசரம் கரான தம்ஷ்ட்ர பூஷணம் காசிகா புராதி நாத கால பைரவம் படே.
- (7) அட்டஹாஸ பிந்த பத்ம ஜாண்ட கோச ஸந்ததிம் திருஷ்டி பாத நஷ்ட பாப ஜாலம் உக்ரசாஸநம் அஷ்ட ஸித்தி தாயகம் கபால மாவி கம் தரம் காசிகா புராதி நாத கால பைரவம் படே.
- (8) பூசங்க நாயகம் விகால கீர்தி தாயகம் காசி வாலி லோகபுண்ய பாப சோததம் விபும் நீதிமார்க்க கோவிதம் புராதநம் ஜகதீபதிம் காசிகா புராதி நாத கால பைரவம் படே.
- (9) காலபைரவாஷ்டகம் படம் தியே மனேகரம் புக்தி முக்தி ஸாதகம் விசித்திர புண்ணிய வர்தநம் சோக மோக லோப நைன்ய கோப தாப நாசநம் தேப்ரயாந்தி கால பைரவாக்கிறி சந்திதிம் துறுவம்.

குடமுழுக்குக் காணும் பன்னுலை, மயிலை நகர், ஞானவெரவர்

“பரமனை மதித்திடாப் பங்க யாசனன்
ஒருதலை கள்ளியே ஒளிந்த வானவர்
குருதியும் அகந்தையும் கொண்டு தண்டமும்
புரிதரு வடுகெனப் போற்றி செய்குவாம்”

செந்தமிழ்ப் பற்றிலும் திருமுறைப் பற்றிலும் உயர்ந்து நிற்பவர்கள் பன்னுலை என்றும் சிற்றூர் வாழ் சைவ மக்கள். இவர்கள் பூசுவது வெண்ணிறு; ஜெபிப்பது பஞ்சாட்சரம்; பாடுவது திருமுறை; உரையாடுவது ஜனிய செந்தமிழ்; பழகுவது பண்புடையரோடு; இத்தகைய நலம் பல சான்ற குடும்பத்தவர்களின் குலதெய்வமாகப் பன்னுலை மயிலைநகர் வைவப் பெருமான் விளங்குவிகிறு. இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இவ்வாஸயத் திற்குச் சென்று உரையாற்றிய பெருமை எனக்கு உண்டு. தற்போது இலண்டன் சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தின் இயக்குநாக விளங்கும் திருவாளர் இ. இராமநாதன் அவர்கள் அப்பொழுது இளம் பையனுக என்னுரையைக் கேட்டார். அவருடைய சைவப் பற்றையும் தொண்டாற்றும் திறனையும் கொம்பனித் தெரு, சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் மூலம் நன்கு புரிந்து கொண்டேன். திருவாளர் இரத்தினம் அவர்களின் குடும்பத்தவர்கள் இந்த வைவப் பெருமான்மேல் அயரா அன்பு கொண்டவர்கள். அவர்கள் அனைவரதும் நன்முயற்சியால் தற்போது இக்கோயில் புதுப் பொவிவு பெற்று குடமுழுக்கு விழா நடைபெற இருக்கிறது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். “தவமும் தவமுடையார்க்காகும்” என்றபடி திருக்கோயிற் பணிகள் எல்லாம் சிவபுண்ணியங்களாகும். இவற்றை இயற்றுவோருக்கு இம்மை மறுமை மோட்சம் ஆகிய மூவகைப் பேறும் கிடைக்கப்பெறும்.

வைவப் பெருமானின் அவதாரம் அற்புதமானது. முருக அவதாரம் போன்ற மகிழமை வாய்ந்தது. அதாவது மகாமேரு மலையில் வீற்றிருந்த சமயம் தேவர்கள் ஒன்றுகூடி அங்கு சென்று வணங்கினார்கள். ஆதியும் அந்தமுமில்லா முழுமுதலாக விளங்குபவர் யாவர்? என்று வினாவி நின்றார்கள். உடனே சட்டென்று பிரமதேவர் எழுந்து, தானே முழுமுதற தலைவர் என்று துணிந்து சொன்னார். மகாவிஷ்ணு மூர்த்தியும் அகந்தை மேலிட்டு, தானே பிரமம் என்று வாதாடினார். திருவருளை உதறித் தன்னி விட்டு அறிவும் பொருளும் தமக்கே முதன்மையுண்டு என்று இவ்வுலகில் வாதிடுவதுபோல் இவை அமைந்தன. ஆனால் வேதங்களும் பிரணவமும் முழுமுதல் சிவனேயென்று வெளிப்பட்டு உணர்த்தியபோதும் பிரம விட்டு ஆகிக்களுக்கு அகந்தை நீங்கவில்லை. இதனை நிக்கற் பொருட்டு இறைவன் சோதி வடிவில் இவர்கள் நடுவில் கேதான் நினார். மேலும் அகந்தை நிலையை அகற்ற வேண்டி அம்மை அப்புகைக் கயிலையில் இருந்தருளும் கோலத்தைக் காட்டியருளினார். உடனே நாராயண மூர்த்திக்கு நல்லறிவு தோன்றலும் எழுந்து எம்பெருமானை வணங்கினார். ஆனால் பிரமம் தேவர்

அகந்தை நீங்காதவராய்த் தனது உச்சித் தலையிலமைந்த வரயினால் நிந்தனை வார்த்தைகளைக் கூறிக் கிவினைப் பரிகாசஞ் செய்தார்.

இச்சந்தர்ப்பத்திலேயே எம்பெருமான் வைரவக் கடவுளைத் தோற்று வித்துப் பிரம்மதேவரின் அகந்தையை மாற்றத் திருவுளங் கொண்டார். உக்கிர மூர்த்தியாகக் காட்சியளித்து நின்றபோது சிவபெருமான் பின் வருமாறு மொழிகின்றார்.

“மகனோ! உச்சித் தலையால் எம்மை இகழுந்திடும் பிரமனுடைய அந்தத் தலையைக் கிள்ளி உள் கரத்தில் ஏந்திக் கொண்டு பிரமனுக்கு உயிர்ப் பிச்சை வழங்கிவிட்டு அண்டங்களைங்கும் மூனிவர்கள், தேவர்கள் போற்றத் திரிவாயாக.” இதனை ஏற்றுக்கொண்ட வைரவமூர்த்தி தேவர்கள் மூவர்களின் அகந்தையைப் போக்கி, தமக்களித்த முதிய மூலபதவியை ஏற்றுக்கொண்டு பிரமதேவரின் உச்சித் தலையைக் கொட்டு அவரடைந்த அகந்தையையும் மாற்றியருளினார். உடனே பிரம்மதேவர் விழிப்புணர்வு பெற்றுத் தன்னைத் தண்டித்து, பிழைகளை மன்னித்துக் கூய நிலையைத் தந்தருளிய வைரவப் பெருமானை வாயாரப் போற்றினார். கந்தபூராணத் தில் இவ்வரலாறு மிகவும் அற்புதமானது.

வைதவழுரீத்தியானவர் அண்டங்கள் தோறும் வேதங்களாகிய நாய் வாகனத்தில் எழுந்தருளிக் காவல் புரிந்து வினைகளையும் பாவங்களையும் அகந்தையையும் மமதையையும் பொடியாக்கி உலாவி வருபவர் என்பதையும் எமது உள்ளத்திலிருந்திக் கொள்ள வேண்டும். அவர் பூரண இன்ப வடிவானவர். அவர் ஆடும் ஆட்டமெல்லாம் சிவனது ஆடல்களே எள்பது உண்மைக் கருத்தாகும். இவரை வழிபடுவதால் கடன்விதால்லை, பதச, சிறைச்சாலைத் துன்பம், பிணி, நீதி மன்றத் தொல்லை, களவு முதலிய செயல்கள் நீங்கிச் சூழகமான வாழ்வு வாழ வழி பிரக்கும் என்பது அருளாளரும் அனுபவம் பெற்றேருகும் எடுத்துக் கூறும் உறுதிமொழிகளாகும்.

எங்கள் வழிபாட்டு நெறிகளிலே வைரவப் பெருமானுக்குச் சிறந்த இடமுண்டு. ஆலயங்களிலே வைரவ பூதை முடித்துக் கதவடைப்பதும் வைரவ சாந்தி செய்து நெமித்திக் விழாக் கள் ஆரம்பிப்பதும் வைரவ பொங்கலோடு உற்சவங்கள் நிறைவு பெறவதும் வழக்கமாகும். எமக்கு ஒரு உறுதிப்பயக்கும் உற்ற துணையாக விளங்குபவர் வைரவர். இந்த உண்மை எம் நாட்டு மக்களின் உள்ளங்களில் நிலையான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இன்று தெல்லிப்பழை மேற்கு - பன்னுலை வாழ மக்களின் புண்ணிய வசத் தால் குடமுழுக்கு விழா நிகழ்கிறது. இந் நேரத்தில் பெருமானுடைய திருவடிகளை இறைஞ்சி இப் பணியில் ஈடுபட்ட அனைவரையும் வாழ்த்தி அமைகின்றேன்.

துர்க்காபுரம்,
தெல்லிப்பழை.

துர்க்காதுரந்தரி, சிவத்தமிழ்ச்செல்வி
தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

திருமுறையே பெருமறை

இறை, உயிர், தனி, என்னும் மூன்றும் என்றும் உள்ள மெய்ப்பொருள்களோ. இறை அழுந்தாது ஒருமிக்க அறியும். உயிர் அழுந்தி ஒன்றினையே அறியும். உயிர் தன் சீண்டும் தலைவளையும் உடம்பைக் கொண்டு பொதுத் தன்மையாக அறியும். அறியவே மலத்தொடர்பு நீங்கும். பெரும் பெயர்ப் பொருள் திருவெந்தெழுத்தின் பொருளோ யாகும். பெரும்பெயர் திருவெந்தெழுத்து. பெரும்பெயர்க் கடவுள் திருவெந்தெழுத்தால் சிறப்பிக்கப்படும் கடவுள். ஐந்தெழுத் துண்மை கிளர்ந்தெடுத்து ஒதும் திருமுறை சார்பாக உறைந்து நின்று உயிர்கள் ஆண்டவன்பால் அழுந்தியறியும். அழுந்திய நிதல் என்பதை அனுபவித்தல் என்பார். தனி அறிவில்லாதது. அதனால் அது எதையும் அறியாது. அழுந்தாது உயிர் இறையாகிய உடையாளையும் தனையாகிய உடமையையும் அழுந்தியறியும். இதன் கண்முற் றறி வ பெறும் உயிர் முழுமுதலையுணர்ந்து நிற்கும். இதுவே பெரும் மறைகாட்டும் முறை. இம்முறையை உணர முடியாதவர்களுக்குத் திருமுறைகளோ பெரும் வழிகாட்டியாக அமைதல் காணலாம்.

திருமுறைகள் பன்னிரண்டு. கச்தசாட்குண்ணிய பரிபூரணப்தியாகிய சிவப்ரிரானது திருவருளைப் பெற்ற திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் முதலிய உண்மை நாயன்மாரால் திருவாய் மலர்ந்தருளப் பெற்றனவும் ‘உடலுயிர் கண்ணருக்கன்றி வொளிபோற் பிறி வரு மத்துவிதமாகுஞ்’ சிறப்பினதாய் ‘வேதாந்தத் தெளிவாஞ் சைவசித்தாந்தத் திறத்தினைத்’ தெரி விப்பன வு மா கிய தேவார முதற்றிருத் தொண்டர் புராணமிறுதியாயுள்ள திருப்பாக்களோ திருமுறையெனப்படும் திருமுறைகளைப் பதினெண்ரூக்குத்த பெருமை நம்பியான்டார்நம்பிக்கே பொருந்துவதாகும். முன் நெஞ்சு கால் பொள்ளாப்பிள்ளையாரை அர்ச்சித்து வந்த தந்தை சிவகால் வேற்றுருக்குச் சென்றகண் மைந்தனுக்கப்பணிபை ஏவி

வீடுகையில் மைந்தன் அன்புடன் நிவேதித்த பொருள்களைத் திருவழுது செய்யாதது உண்டு மனம் கவனரு கல்விலே தன் தலையை மோதப் போகுங்கால் கருணையே வடிவான தும் பிக்கையான் ‘நம்பியே பொறு’ எனத் தடுத்தாட் கொண்டு நிவேதித்தைத் திருவழுது செய்தருளினார். தும்பிக்கையான் அருள் பெற்ற நம்பியான் டார்நம்பியின் துணைகொண்டு இராசசராசமன்னன் நிவேதித்த பொருள் களையும் ஏற்ற பொள்ளாப்பிள்ளையாரின் அனுக்கிரகத்தால் திருமுறைகள் செறிந்த இடம்றிந்து அவைகளைத் தெரிந்து திருமுறைகளாக வகுத்தனர் என்பது வரலாறு. சைவசாத்திரத்தில் மந்திரங்கள் பதினெண்டு. இதற்குமேல் மந்திரமில்லை என்பார். ஒம்ஸக்ஞய நம என்பது முதற் கொண்டு ஒம்சத்தியோசாதாய நம என்னுமீருக உள்ள ஐந்தும் பஞ்சப்பிரம்மமந்திரம் என்றும் ஒம் கருதாய நம என முதற்கொண்டு ஒம் அஸ்தராய நம எனுமீருக உள்ள ஆறும் சடங்க மந்திரமெனப்படும். இவ்வெந்தும் ஆறும் சேர்ந்த பதினெண்டும் சம்மிதாமந்திரம் எனப் பெறும். இதனை அடியொற்றித் திருமுறைகள் பதினெண்ணருயிற்று. பின்னர் அநுபாயச் சோழன் காலத்தில் அருணமொழித் தேவராகிய சேக்கிழாரசுவாமிகள் இறையே அடியெடுத்து ‘‘உலகெலாம்’’ எனக் கொடுக்கத் திருத்தொண்டர் புராணம் பாடியருளினார். அநுபாயச்சோழன் காலத்தில் தில்லைவாழ் அந்தணர்களால் சிவமூல மந்திரத்தால் அர்ச்சிக்கப் பெற்ற திருத்தொண்டர் புராணத்தை நம்பியான்டார்நம்பிவகைப்படுத்திய பதினெண் திருமுறைகளுடன் பன்னிரண்டாந் திருமுறையாகத் தொகைப்படுத்திச் செப்பேடு செய்து பொன்னம்பலத்தில்வைத்து ‘தொண்டர்சீர் பரவுவார்’ என்னும் பட்டத்தையும் சேக்கிழாரசுவாமிகளுக்கு வழங்கினார்கள். பன்னிரண்டு என்ற எண்ணிக்கை உயர்ந்தது. சிவஞானபோதம், சித்தியார் சூத்திரங்கள் 12.

திறந்தசுட்டதாவத்கள் 12. முருகன் திருத் தோள்கள் 12. ஆதித்தர்கள் 12. மாதங்கள் 12. இராசிகள் 12. ஆழ்வார்கள் 12. திருமலின் மந்திரங்கள் 12. திருமண் இடு மிடம் 12. அனுட்டான்த்தில் தொடும் இடங்கள் 12. திருமுறைகளும் பன்னிரண்டாயிற்று. ஆனுடையபிள்ளையார் அருளிய திருநெறிய தமிழ் ஒன்றுமுதல் மூன்று முறைகள். ஆனுடைய அரசர் அருளியவை நான்கு ஐந்து ஆறு திருமுறைகள். ஏழு சுந்தரருடையது. மனிவாசகரின் திருவாசகம் திருக்கோவையார் எட்டாந் திருமுறை. ஒன்பதின்மரால் ஒதியருளிய திருவிசைப்பா. திருப்பல்லாண்டு ஒன் பதாந் திருமுறை. பத்தாந் திருமுறை பதியைக் காட்டும் கதி மூலமாகிய திருமுலரின் திருமந்திரம். பதி ஞெராந் திருமுறை இறைவனையுனிட்டுப் பன்னிருவர் பாடியருளிய நாற்பான்பனுவல்கள் அடங்கிய பாமாலை. சேக்கிழாரின் திருத்தொண்டர் புராணம் பன்னிரண்டாம் திருமுறை என்றூயிற்று. இதனை

'வேதம் பகவதன்பால் மெய்யாகமம்
நால்வர்
இதுந் தமிழதனின் உள்ளறுநெய்-போதமிகு
நெய்யின் உறுகவையாம் நீங்வெண்ணெய்.
மெய்கண்டான்
செய்ததமிழ் நாவின் திறம்'
எனக் கூறப்பட்டது. திரு மு ற க ளி ன்
பெருமை அளப்பாயது. சதாகிவமூர்த்தி
பால் நீன்று இருக்கு முதலிய வேதங்கள்
நான்கையுங் காமிக முதலிய இருபத்தெட்ட

டாகமங்களையும் தோற் வுனித்தாற்போ ஈச் சிவபிரானே ஆனுடையபிள்ளையார் முதலாயினேர்பால் அடிட்டித்து நின்று இத்திருமுறைகளைத் தோற்றுவித்தலான் அவை சிவபிரானால் இயற்றிய கருளப் பட்டன வேயாமென்க. 'எனதுவர தனதுவரயாக நீறணி நேறூகந் தேறுகந் தேறிய நிமலன்' என மொழிந்தார் ஆனுடையபிள்ளையார். இத ஏற்றுக்கொண்டு திருமுறைகளைப் பெருமறையெனப் போற்றுவர் பெரியர். ஒம் என்னும் பிரணவத்தின் முதலெழுத்தாகிய ஒங்காரத்தைக் காயத்திரி மந்திரங்களின் முதற்கணிற்குஞ் திறப்புடைய தகர் மெய்யோடு சேர்த்துத் 'தோடுடைய செவியன்' என முதற்றிருமுறையின் முதலிலும் ஈற்றெழுத் தாகிய மகரத்தை 'நின்றதெங்கு நிலவியுல கெலாம்' எனப் பன்னிரண்டாந் திருமுறையின் ஈற்றினும் புணர்ந்து நிற்பது கவனிக்கற்பாலது. திருமுறையைப் பதினால் என்பர். திருமுறையில் பிறவாயாக்கைப் பெருமானுக்கு அருங்காதல் உண்டென்பர். திருவருள்பெறத் திருமுறையே வழி. மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழவும், வாசி தீரவே காச நல்குவர் என வேண்டவும், இம்மையே தரும் சோறும் கூறையும் ஏத்தலாமிடார் கெட்டலுமாம், சடையாய் எனுமால் சரண் நீலுயெனுமால் என்ற அநுபுதிச் செலவர்களின் அனுஞ்சோற்கள் மிகப் பயனுடையவை. சைவப் பெருமக்கள் வாழும்வழி தெளிவாகத் திருமுறைகளில் புகுத்தப் பட்டுள்ளது. அரிய வேதத்திற்கு ஒப்பான ஒரு மறை திருமுறையேயாகும்.

ஸ்வப்புவர் பொன். தெய்வேந்திரன், S. L. E. A. S.
விரிவுவரயாள்,
கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை

கும்பாபிஷேகமும் அதன் தத்துவ விளக்கமும்

உலகில் உள்ள எல்லாப் பொருள்களிடத்தும் ஒரு சத்தி உண்டென்பதை எவரும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். இப் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் ஒழுங்குற இசைவித்து இயக்கும் மேலான கக்கி ஒன்று உண்டென்பதையும் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். அது ஒரு தெய்விக சத்தியாக விளங்குகிறது. அதையே கடவுள் என ஞாவிக்கும், முனிசிரேஷன்டர்களும், அறுதியிட்டு வலியுறுத்தியுள்ளார்கள். கடவுள் நாத வீந்து வடிவானவர். இதனை ஒவி வடிவு வரிவடிவு என்பர். எழுத்திலே ஒவிவடிவு வரிவடிவு அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். எழுத்தென்பது சொல்லுக்குச் காரணமாய் சத்தமாயையாகிய ஞான்டவினியில் நின்றெழும் ஒவியாகும். ஒவிவடிவானது பஞ்சமை முதல் நான்கு வாக்குகளின் நிலைகளை அடைந்து மூலாதாரம் முதலாக மென்மேல் எழுச்சி உறுவதாம். வரிவடிவாகிய எழுத்தானது சுடமாயிருந்தாலும் அதற்கும் சத்தி இருக்கின்றது. உதாரணமாக ‘உத்தர வின்றி உட்பிரவேசபாதீர்’ என்ற அறிவு ருத்தலைக் கண்டு உட்செல்லாது பின்னைடு கிணறது. இது போன்று நம் எண்ணத்திற்கும் சத்தியின்டு.

ஈசவகி கிரியைகள் எல்லாம் எழுத்துக்களாலும், மந்திரங்களாலும், கிரியைகளாலும், பாவணைகளாலும் செய்யப்படுவதை நாம் அவதானிக்கின்றோம். இவைகள் கும்பாபிஷேகத்திற்கு இன்றியமையாதன வாய் அமைகின்றன. கடவுளுக்குச் செய்யும் வழிபாடுகளில் கும்ப வழிபாடு, தம்ப வழி பாடு, வி ம் ப வி பா டு ஆகிய மூன்றும் ஈசவகி கிரியைகளில் இடம்பெறுகின்றன கும்பாபிஷேகத்துக்கு வைக்கப்படுவங் கும்பம் சிவலிங்கம் போலச் சடத்துவமாய் இருந்தாலும் சர்வசத்தி ஸ்வரூபமாய்ச் சர்வதீர்த்தங்களையுடையனவாயிருந்தலால் கும்பம் சிவ சொரூபமாகிறது. ஆகம விதிப்படி யாகசாலையில் அமைவு செய்து உரிய மூர்த்தியைக் கும்பத்தில் ஆவாகனம் செய்து (நிலைநிறுத்தி) பூசித்து, பூசிக் கப்பட்ட கும்பத்தை மூர்த்தியின் வீம்பத்துடன்

தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கும்பநீரால் அபிஷேகம் செய்தல் கும்பாபிஷேகம் (ஞூட்டமுக்கு) எனப்படும். கும்பாபிஷேகத்தில் முக்கிய பங்கும், அதிக தத்துவ உள்ளடக்கமும் உள்ள கிரியைகள் யாகபூசையும் அதனுடன் இணைந்த ஸ்பரிசாகுதி எனும் கிரியையுமாகும். பிரதான கும்பத் தில் குரியன், சந்திரன், அக்கினி முதலிய கலைகளையும், பிரம்ம, விஷநு, உருத்திரன் முதலான மூர்த்திகளையும் ஈசாநாதி பஞ்சபிரம்ம ஷடங்க மந்திரங்களாலும் அதற்குரிய வேத மந்திரங்களாலும் பூசித்து அதற்கும் மூர்த்திக்கு ஆசன மூர்த்திகளைப் பூசித்தப் பிராணப் பிரதிஷ்டை செய்துவிழுதிரண்டு நிவேதனம், ஆரார்த்திகம் செய்து சகல தேவவாத்தியங்களுடன் வீதிவலம் வந்து யாகசாலையிற் சேர்ப்பிப்பது கடவுள்தாபனம் எனப்படும்.

ஆலயம் நீர்மாணித்துள்ள வீஸ்தாரத் தீன் ஒரு பகுதி யாக த்துக் குரியதென்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆலயத்துக்கு மூன்பாகவேனும் அல்லது கிழக்கு, வடக்காக வேனும் யாகசாலை அமைக்கப்பட வேண்டும் யாகத்திலே முக்கியமாகக் கருதப்படுவது ஒம் குண்டங்களாகும். மூல மூர்த்திக்கும், பரிவார மூர்த்திகள், கோபுரம், தூபி, ஆயிவற்றுக்கும் யாகசாலை அமைக்கப்பட்டு யாகாலங்காரம் செய்யப்படும். யாகசாலையில் யாகத்துக்குரிய கும்பங்கள் வைக்கப்படும். யாககுண்டங்களிலே அவற்றுக்குரிய சமித்துக்களை ஒமத் திரவியங்களை இட்டு குண்டங்களிலே பூசிக்க வேண்டிய அக்கினிமூர்த்தி மூர்த்திச்சரம்களைப் பூசித்து ஒவ்வொரு காலந்தோறும் பூர் ஞாகுதி முதலியன் செய்து குறித்த யாகத்துக்குரிய ஞாட்கள் வரையும் சகல கிரிகைகளையும் செய்து மூடித்து அதன்பின் மூலதானத் தில் தீபம், பூரணமும்பம் முதலிய மங்களாப்பொருள் வைத்துச் சுபழூர்த்தத்தில் பிம்பஸ்தாபனம், விமானம், கோபுரம் முதலியவற்றுக்குத் தூபில்தாபனம் செய்து கர்ப்பக்கிருக் பரிவாரமூர்த்திகளுக்கு அட்டபந்தனம் செய்தபின் தைலாப்பியங்கம் (எண்ணெய் சாத்துதல்) செய்யப்படும்.

அதன்பின் கர்ப்பக்கிருக் பரிவார மூர்த்தி களுக்கு பஞ்சத்வக்கு, பஞ்ச பல்வம், அட்டமிழுத்யு, புண்ணியாகம், பஞ்சகவ்யம் என்பவற்றால் பிப்பகத்தி செய்யப்படும். எல்லா மூர்த்திகளுக்கும் இரட்சாபந்தனம் செய்து அதன்பின் பூர்வசந்தானமாகிய ஸ்தூலதேகம், குக்குமதேகம், காரணதேகம் முதலிய முததேகங்களையும் விளக்கும் சகல சட்டத்துவநியாசம் செய்து கும்பாபிஷேகத் துக்கு முதல்நாள் பச்சி மசாந் தான் ம் செய்யப்படும்.

பரிசம் என்பது தீண்டுதல். கும்பம், விம்பம், அக்கினி என்னும் மூவகையிடத் தும் பகவானுகிய மூர்த்தியை நாமசந்தான வழியாகப் பூரணங்குதியை அக்கினியிலும் அக்கினியிலிருந்து நாமசந்தான வழியாகக் கும்பம், விம்பம் ஆகியவற்றிலும் சிவசத்தியாகிய நெய்யிலால் அந்த அந்தக் குண்டங்களில் சிவாச்சாரியார் பூர்ணங்குதி செய்த சேஷாச்சியத்துடன் நாமசந்தான பரிசம் செய்து அக்கினி, கும்பம், விம்பம் மூன்றி ரும் பரிசித்துப் பூர்ணங்குதி செய்தலே பரிசாகுதி என்படும். பரிசாகுதிக்கு முன்பாக ஒவை மந்திரங்களாலும், ஒழுத் திரவி யங்களாலும் ஓமம் செய்தல் வேண்டும். குண்டநாபியில் கிரியா சத்தியையும் உதட்டில் நாதத்தையும் நியாசித்து ஆச்சாரியார் கும்பம், அக்கினி, பிம்பம் மூவிடத் தும் இருத்துவித்தல் நாமசந்தானமாகும்.

அக்கினியிலிருந்து மூர்த்தி முதலியவர் களைச் சேர்த்து விசேடபூசை, ஆசீர்வாதம் யந்திராதானம், நவக்கிராதானம், மூர்த்ததானம் மகாயாகம் செய்து சகல வாத்தியங்களுடன் வீதிவலம் செய்து கவாமி சந்திதாஸத்தில் புஞ்சாஞ்சலி, மங்கள ஆரார் த்தி செய்து கும்பங்களை மூர்த்தி, தூபி, கோபுரம் முதலான இடங்களில் வைத்து ஆவாகனம் செய்து கூபமுகர்த்தத்தில் மஹா கும்பாபிஷேகம் செய்து, கோதரிசனம் முதலிய பத்துத் தரிசனங்கள் செய்யப்படும்.

கும்பாபிஷேகத்தின்பின் மகாபிஷேகம் செய்து மூர்த்திக்கு நிவேதனம் செய்து தீபாராதனை செய்யப்படும். எதுவரைக்கும் குரிய, சந்திர, நட்த் ரங்கள் உலகத்தில், நிலைபெறுமோ அது வரைக்கும் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்ற ஆலய மூர்த்திகள் சாந்

நித்தியமாக வீற்றிருந்து இவ்வுலகத்துக்கு அருள்பாலித்து அநுக்கிரகம் செய்தாருள் வேண்டும் என்று விஞ்ஞாபனம் செய்து ஆசாரியர்கள் ஆராத்திரகம் செய்வார்கள். ஆசாரியர்கள் தாம் செய்த கிரியைகளில் தெரிந்தும் தெரியாமலும் செய்த சமஸ்தாபராதம் கூமஸ்வ என்று மன்னித்து நமஸ்காரம் செய்வர். அதன்பின் பரிவார கும்பங்களைக் கர்ப்பக்கிருக்கத்தைச் சூழ உள்ள இடங்களில் அபிஷேகம் செய்தல் வேண்டும். தர்மகர்த்தா அல்லது எஜமா னுக்குப் பிரதான யாகத்தில் சுவாமிக்கு அபிஷேகம் செய்த தீர்த்தத்தால் உடன் அபிஷேகம் செய்தல் வேண்டும். அபிஷேக தீர்த்தம் மகாஜனங்களுக்கும் கொடுத்தல் வேண்டும்.

கும்பாபிஷேகத்தைத் தொடர்ந்து 45 நாள், வசதியைப் பொறுத்து 15 நாள் செய்வது மண்டலாபிஷேகமாகும். 45 ஆம் நாள் மண்டலாபிஷேகப் பூர்த்தித் தினத் தில் சகஸ்ர சங்காபிஷேகம் செய்து இரவு உற்சவம் செய்வது முறையாகும். அஷ்டபந்தனஞ்சு சாத்திய தோஷ நிவாரண, அகோபா, மனை முதலான தன் பொருட்டும் கும்பாபிஷேகம் செய்த பலனை அடைவதன் பொருட்டும் மண்டலாபிஷேகம் அவசியம் செய்யப்பட வேண்டும். ஆலயங்களிலே நடைபெறும் கும்பாபிஷேகத்திலிருந்தே ஆஸ்ததில் நடைபெறவேண்டிய நித்திய கை நமி த்தியக் கிரிகைகள் ஓழுங்குற அமைத்து நடைமுறைப் படுத்தப்படும். ஆலயத்தில் குறைந்தது 12 வருடங்களுக்கு ஒரு முறையாவது கும்பாபிஷேகம் நடைபெறவேண்டியது நியதி. கும்பாபிஷேகத் துக்க முன்பாக ஆலய மூர்த்திகளைச் சுபமாக்க முருப்பத்தில் இடம்பெயர்த்து நான்காம் மண்டபத்தில் அமைத்தல் பாலஸ்தானம் என்பபடும்.

‘இந்தப் பிரகாரம் தெல்லிப்பழை மேற்கு பன்னுலையில் உள்ள மயிலையம்பதி ஸ்ரீ ஞானவைரவர் ஆலயத்தில் வேதாகம விதிகளிற் கூறியபடி கும்பாபிஷேகக் கிரியைகள் முறைப்படி செய்து முற்றுப்பெற இல்லவன் திருவருள் முன்றிற்குக்’

‘சிவாகம கிரியாரத்தினம், சிவாச்சாரிய செம்மல்’
சித்தாந்த பண்டிதர்
சிவஸ்ரீ கு. ஜெகதீஸ்வரக் குருக்கள்

புன்னுலைக்கட்டுவன்.

விஞ்ஞானம் மெய்ஞ்ஞானம்

இன்று பல துறைகளில் விஞ்ஞானம் கொடிக்டிப் பறக்கின்றது. விஞ்ஞானம் தலைகாட்டாத பகுதியே உலகில் இல்லை என்னாம். ஆனால் இன்று கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளதாகக் கூறப்படும் உண்மைகள் பலவும் அன்றே நமது முன்னேர்கள் அறிந்து கூறிவிட்டனர்.

பேராசிரியர் டி. சி. மார்க்கன் என்பவர் கணிதம் பற்றிய விவரணத்தில் மேலீநாடு களில் இன்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ள புதிய உண்மைகள் வேத கால உண்மைகள் சொன்னவற்றின் வாசற்படிக்குக் கூட வந்து சேரவில்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார். பிரும்ம குத்திரம், பதஞ்சஞ்ச முனிவரின் யோக குத்திரம் ஆகியவை உலக இயலில் உள்ள எல்லாவற்றிற்கும் ஒளிதரும் ஞான விளக்கு களாகக் கருதப்படுகின்றன. டாக்டர் கெகன் த்வாக்கர் என்ற மேல்நாட்டு அறிஞர் “வேதாந்த நால்கள் மனித குலத்துக்கான அறிவு அனைத்தையும் கொடுக்கின்றன. ஒரு சமயம் அதுமத நூலாகத் தெரிகின்றது; மற்றொரு சமயம் அது மினாதத்துவ நூலாகவும் - அறிவில் தேட்டமாகவும் தோன்றுகின்றது.” என்று கூறியுள்ளார். “விஞ்ஞானத்தின் அறிவு ஒர் எல்லைக்கு மேல் எட்டாது” என்ற உரைத்திருக்கின்றார். புழு பெற்ற விஞ்ஞானிடமண்ட வினாடு.

வானில் நிகழும் நிகழ்வுகளை நமது முன்னேர்கள் மிக மிகத் துல்லியமாகக் கணக்கிட்டு “பஞ்சாங்கம்” மூலம் கூறினார்கள். அமாவாசை, பொர்ணமி, சூரிய சந்திர கிரஹனங்கள் இவைகளை விநாடி பிசுகாது முன்பே கூறிவைத்துள்ள நமது முன்னேர்களின் மூலை ஒர் கணனி (Computer) என-

ரூல் வியப்பில்லை. மேலும், அமாவாசை, சொத்தி, பொர்ணமி நாட்களில் விரதம் இருக்கிறோம். கிரஹனங்கள் ஏற்படுவதற்குச் சில மணி நேரத்திற்கு முன்னதாகவே உண் பதை நிறுத்தி விட வேண்டும். கிரஹனத் தைப்பார்க்கக் கூடாது என்றும் பெரியோர் கூறுவர். இதற்கு இன்று உடலியல் ரீதி யாக விஞ்ஞானம் காரணம் கற்பிக்கின்றது. அமாவாசை முதலிய தினங்களிலும் கிரஹன காலங்களிலும் புவி கர்ப்புச் சக்தி மிக அதிகமாக உள்ளது. அந்த நேரத்தில் வயிற்றில் உணவுப் பொருட்கள் செரிக்காது. ஆகையினால் விரத மிகுந்து உணவைக் குறைக்கின்றோம்; உணர்வுகளைப்பெருக்குகின்றோம். கிரஹன நிலையிலே நமது கண்ணே வியை அதன் கதிர்வீச்சுக்கள் தாக்கி ஒளி விழுக்கச் செய்கின்றன. அதனால் பார்க்கக் கூடாது என்றனர் நம் முன்னேர்.

இந்து சமயம் போற்றி வரும் பற்பல கொள்வதனும் விஞ்ஞான அடிப்படையிலேயே அமைந்தவை. யாகங்கள் வேட்கின் ரோம் அதற்கான பல சமித்து வகைகள் பக்ஞானத்தினால் ஆண் வரட்டி, அரிசி, சத்தமான நெய் இவைகளைக் கொண்டு அக்கினி காரியம் செய்கின்றோம். இதனால் புண்ணியம் உண்டு என்றனர் நட்டுமுன் னோர். இன்றைய அறிவியலாளர்களோ காற்றில் உண்டாகும் நஸ்ததன் மை (Air Pollution) நின்குகிறது என்கின்றனர். அங்கு உச்சரிக்கப்படும் மந்திரங்கள் பல மைல்கள் வரை தூய்மையை உண்டாக்குகின்றன என்கிறார்கள். சமீபத்தில் இந்தியாவில் “போபால்” என்ற இடத்தில் உள்ள இரசாயன ஆலையிலே ஏற்பட்ட வாயுக் கசிவு பல்லாயிரம் உயிர்களைக் கொள்ள கொண்ட கோரத்தை அறிவோம். அந்த நேரத்திலும் தீவிர ஆண்மீக அந்த

ணர் குடும்பம் ஒன்று தினமும் செய்து வரும் “அணிவேநாதர்” யாகத்தை விடாது செய்தனராம். என்ன ஆச்சர்யம்... அந்தக் குடும்பம் மட்டுமல்லாது அந்தப் புகை எட்டிய அயலவர் குடும்பங்களையும் அந்த நச்சவாயு தாக்கவில்லை என்பதை சமீபத் தில் வாசினால் மூலம் கேட்டேன். ஞானசம் பந்தப் பெருமானும் “கவியை வாரா தே செற்றார்” என்று அந்தணர்களின் பெருமையை உயர்த்திப் பேசுவதும் உள்ள கொளத் தக்கதே. கடவுள் விக்கிரகங் களையும், கர்ப்பக்கிருக் கோபுர வீமான கலசங்களையும் செம்பினால் நம் முன்னேர்கள் அமைத்தும் மந்திர ஓலியை சர்க்கக் கூடிய ஈக்தி செம்பிற்கு உள்ளதாற்றான்.

பிராணையாமம்... காலங் காலமாக நமது யோகிகளும், ஞானிகளும் கடைய பிடித்து வருவது உடலின் இயக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும், உணர்வுகளை மறக்கச் செய்ய வும் பிராணையாமமும், சில யோகாசனங்களும் உதவுகின்றன. முதலுத்தன்னை நேராக நிமிர்த்தி உடம்பின் வலி வேதனைகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

பிள்ளையார் கோவில் வீதி,
நீர் வேலி

முதுகுத்தன்மூடின் இயக்கம் இவ்விதம் இருத் தெதின் நிலைவரையில் கொண்டு சேர்க்கப் பட்டு அதன்பின் குரலையும் மூளையையும்கூட எட்டும்படி கொண்டு வரப்படுகிறது, மூளையின் இயக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த வும். உணர்ச்சிகளை மறக்கக் கூடியவும் இன்று மேல்நாட்டில் போதை மருந்துகளும், ஹிப் னடிச முறைகளும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

நமது முன்னேர்கள் கண்ட மற்றொரு விந்தை பூஜ்யம் என்ற என்னை என்ன பயன்? இந்த வைத்து எதையும் செய்யமுடியாது. ஆனால் இதற்கு மதிப்பளிக்க ஆரம்பித்தால் ஒன்று பத்தாகும்... பத்து நூரூகும்... நூறு ஆயிரமாகும்... அப்பப்பா... பூஜ்யத்தின் மதிப்பிற்கு எல்லையே இல்லை. இறையுணர்வும் இப்படிப் பட்டதுதான். இன்றைய விஞ்ஞான சக்தி களான அனுசங்கதி போன்றவற்றுக்குப் பின் புலமே இந்த பூஜ்யம் தான். ஆம், பூஜ்யத் திற்கு உள்ளே ஒரு ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித் தவர்கள் நம் முன்னேர்கள். அவர்களின் ஆற்றலுக்குத் தலைவணங்குவது நம் தலையாய் கடமையாகும்.

அருள்மொழி அரசி
வித்துவான் வசந்தா வைத்தியநாதன்

இந்த நிலைமை அறிந்தார் ஆர்?

சேக்கிழார் சுவாமிகள் ‘பக்திச்சலை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடிய கவிவல்லா’ என்று போற்றப்படுபவர். அவர் அருளிய திருத்தொண்டர் புராணம் என்ற சிறப்பைப் பெற்றுத் திருமுறை வரிசையிலே பன்னிரண்டாவதாகப் போற்றப்படுகிறது. அவரே கூறுவது போல் “அளவிலாத பெருமையராகிய அளவிலா அடியார் புகழ்” கூறுவதனாலேயே அது அவ்வாறு மழுங்கப்படுகிறது. சுந்தரரூர்த்தி சுவாமிகளது திருத்தொண்டக் தொகை யையும் நம்பியாண்டார் நம்பிகள் அருளிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியையும் பிற அருளாளர் திருவாக்குக்களையும் நன்குணர்ந்து தாமாகவே அரிதின் முயன்று சேர்த்த தகவல் களையுங் கொண்டு அளவிட முடியாத திருவருஞ்ஞர்வினாலே உந்தப்பெற்றுச் சேக்கிழார் பெருமான் பெரியபுராணத்தை ஆக்கியிருக்கிறார். அடியார்களது சரிதங்களை மிகுந்த பக்தியோடும் பணிவோடும் அழகிய இனிய தமிழ்ப் பாக்களில் தரும் பவித்திரமான அனுங முறையே பெரியபுராணம் முழுவதிலும் இழையோடுகிறது. பெரிய புராணத்தைப் பயில்பவர்கள் தமது பக்குவ நிலைக்கேற்ப இடர்பாட்க் குடிய இடங்களில் அருமையான காரணங்களை சமாதானங்களை, உண்மைகளை எடுத்துக் காட்டுவார். அத்தகைய ஒரு சந்தர்ப்பத் திலே சேக்கிழார் பெருமானால் எடுத்தாளப்பட்ட தொடர் ‘இந்த நிலைமை அறிந்தார் ஆர்?’ என்ற வினா. இத்தொடரூக்குச் சேக்கிழார் தரும் விடையுடன் சேர்த்து அடியார் பெருமக்கள் எல்லோராதும் நிலைக்கும் பொருந்துவதாக அமைந்தனர்கள்.

ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தம்முடைய தேவாரப் பதிகங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு திருப்பாடவிலே இராவணன் கவிலையை எடுத்ததையும் பெருமான் திருவருள் செய்ததை யும் சொல்லியருள்கிறார். ஏன் இவ்வாறு அவர் அந்த வரலாற்றைக் குறிப்பிடுகிறார் என்று சேக்கிழார் காரணங்களாட்டுகிறார். தவறிமூழ்ப்பது மனித இயல்பு, தவறிமூழ்த்தவர் எவரும் திருவருள் பெற்றுமுடியாதென்றால் பின்பு யாருமே திருவருளைப் பெற முடியாதென்றே சொல்லிவிடலாம். தவறிமூழ்த்தவர்கள் கூட, தம் பிழைகளை என்னிடி இருக்கித் தெய்வத்தை இறைஞ்சினால் திருவருள் பெற்றுமுடியலாம் என்பதற்கு இராவணன் வரலாறே தக்க சான்று. ‘இராவணன்’ என்ற சொல்லுக்கே அழுதவன் என்பது பொருள். (இராவணம் - அழுத) அவன் இலங்கேஸ்வரராக - தசக்கிரீவனாக இருந்து மலையை எடுத்தான்; நவியற்றார்; இராவணனான் - அழுதான். கைலைப்பெருமான் அவனது பிறையை மன்னித்தருளினார். அம்மட்டோ! வாரும், நீண்டவாணானும் வேண்டிய யாவும் தஞ்சாவூரினான். இதனையே சம்பந்தப் பெருமான் உலகத்தவர்க்கு அறிவித்தருள்கிறார்.

“மன்னானுவலகில் வாழ்வார்கள் பிழைத்தாலும் வந்தடையின் கண்ணுதலான் பெருங்கருணை கைக்கொள்ளும் எனக்காட்ட என்னவிலா வல்லரக்கள் எடுத்து முறிந்த திலைபாட்.

அண்ணலவற் கருள்புரிந்த ஆக்கப்பா டருள்செய்தார்”
என்பது தொண்டர்சீர்ப்பரவாரது திருவாக்கு.

திருமாலும் பிராமணும் அடி முடி தேடிய வரலாற்றையும் சம்பந்த சுவாமிகள் படிக்க தோறும் ஒரு திருப்பாடவிற் குறிப்பிடுகிறார். இதற்கும் சேக்கிழார் காரணம் கற்பிக்கிறார் ஆண்டவனை வெறும் அறிவுத் திமிரினாலும் அதிகாரச் செருக்கினாலும் அதைய முடியாது; அணுகவே முடியாது. திருமாலும் பிரமனும் செருக்கத் கொண்டார்கள். சோதிப்பிழம் பாகத் தோன்றியருளினான் பெருமான். சோதி யின் அடியையும் முடியையும் தேடித் தேடொன்றுது துதிசெய்தார்கள் திருமாலும் பிரமனும். அப்போதே அவர்களுக்குக் காட்சி தந்தருளினான் பெருமான். உண்மையன்பினால்தான் அவனைக் காணலாம்

‘தொழுவார்க்கே அருந்தவுது சிவபெருமான் எனத்தொழார் வழுவான மனத்தாலே மாலாய மாலையனும்

இழிவாதம் கருவிலெங்கும் பறவையுமாய் எய்தாமை

விழுவார்கள் அஞ்செழுத்தும் துதித்துய்ந்த பிடிவிரித்தார்’

என்பார்.

பிள்ளையார் ஞானபோனகமுண்டு ஞானசம்பந்தராயினார். எத்தகைய ஞானம் அவருக்குக் கைவந்தது? அதனைச் சேக்கிழாரே சொல்லுவார்.

“சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினிலோங் தியஞானம்
உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெஞாஞானம்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாம்சணர்ந்தார் அந்திலையில்”

என்று பேசுவதன் மூலம் சேக்கிழார் தம்மை அறியாமலே தம்முடைய பரிபக்குவ நிலையை யும் வெளிக்கொணர்கிறார்.

மரு ணீக்கியார் வேறுநெறி செல்கிறார். “அவர் வேறுநெறி சென்றார்” என்று சொன்னால் ஏதோ அவரிடத்து தவறு - பக்குவக்குறைவு இருப்பதாகப்படும். ஆனால் சேக்கிழார் அவ்வாறு சொல்கிறார்களை. சமயங்கள் காட்டுகின்ற நெறிகளிலே செம்மைநெறி எது என்று உணர்கின்ற பக்குவநிலையைப் பெருமான் அப்போது அவருக்குத் தரவில்லை என்கிறார்.

“நில்லாத உலகியல்பு கண்டுநிலை யாவாழிக்கை
அல்லேன்னன் றறத்துறந்து சமயங்க ளானவற்றின்
நல்லாறு தெரிந்துணர நம்பர்அரு ளாமையினால்
கொல்லாமை மறைந்துறையை அமன்சமயங் குறுகுவார்”

என்பது அவரது திருவாக்கு.

திருமறைக்காட்டிலே சம்பந்த சுவாமிகளும் அப்பர் சுவாமிகளும் வழிபாடு செய்கிறார்கள். வேதங்களால் அர்ச்சிக்கப்பட்டுப் பூட்டப்பட்டுக் கிடந்த திருக்கோயிலின் திருக்கதவும் திறப்பித்து அவ்வழியாலேயே சென்று தரிசனம்பெற விழுமிகின்றது பிள்ளைப்பெருமானுடைய திருவுள்ளம். அப்பர் சுவாமிகளைத் திருக்கதவும் திறப்பிக்கப் பாடியருளும்படி அவர் வேண்டுகிறார். அவ்வேண்டுதலே அன்புக் கட்டளையாகவே சிரமேற்கொண்டு அப்பர் சுவாமிகள் திருப்பதிகம் அருளுகிறார். “பண்ணினேர் மொழியாள்” என்று ஆரம்பிக்கும் அருமையிகு திருப்பதிகம் அப்பர் வாயிலிருந்து பிறக்கிறது. திருக்கதவும் திறக்கவில்லை. ஈற்றில் “இரக்க மொன்றிலீர்” என்று திருக்கடைக்காப்பில் கசிகிறார். திருமறைக்காட்டு மாமணியை நேர்முகமாகவே சென்று தரிசித்துத் துதித்துப் பரவுகிறார்கள் அடியார் பெருமக்கள். திருக்கதவும் திறக்கப்படவும் அடைக்கப்படவும் வேண்டும் என்ற திருவுள்ளக் கருத்தாலே திருக்கதவும் அடைக்கப் பாடியருள வேண்டுமென்று அப்பர் பெருமான் சம்பந்த சுவாமிகளை வேண்டுகின்றார். சம்பந்தப்பெருமான் “சதுரம் மறைதான்” என்று திருப்பதிகத்தை ஆரம்பித்து உடனேயே திருக்கதவும் அடைத்துக் கொள்கிறது. அப்பர் சுவாமிகளது திருவுள்ளம் வேதங்களுக்கு தெரியும் திறப்பித்த அருமையையும் சம்பந்தப்பிரான் அதனை அடைப்பித்த எளிமையையும் நினைந்து வருந்துகிறார் அப்பெருங்கதையார். ஞானசம்பந்தர் தான் திருக்கதவும் திறப்பிக்கப் பாடியிருக்க வேண்டுமென்பது பெருமானது திருவுள்ளக் குறிப்போ என்று கவல்கிறார். சேக்கிழார் பெருமான் இதற்குச் சமாதானம் சொல்கிறார். அவராலே தான் சொல்ல முடியும். நாவுக்கரசர் தேவாரம் அருளியபோது திருமறைக் காடுடையான் அத்திருப்பதிகத்தின் இனிமையைக் கொஞ்ச தமிழின் கவையை பயனை முழுவதும் துய்ப்பதற்காகவே திருக்கதவுத்தை உடனே திறக்கவில்லை என்கிறார்.

“பண்ணினேரு மொழியாள் என்றெடுத்துப் பாடப் பயன் துய்ப்பான்
தெண்ணீர் அணிந்தார் திருக்காப்பு நீக்கத் தாழ்க்க”

என்பது அவரது திருவாக்கு.

திருவீழிமிழலையில் அப்பர் சுவாமிகளும் சம்பந்தப் பெருந்தகையும் தங்கியிக்கிறார்கள். கொடிய பஞ்சம் ஏற்படுகிறது. அடியார்களுக்கு உண்ண உணவில்லை. திருவீழிமிழலைப் பெருமான் அப்பர் சுவாமிகளுக்கும் சம்பந்தப் பெருமானுக்கும் படிக்காச அளித்தருளுகின்றன. அதனைப் பெற்று அடியார்களுக்கு அவர்கள் அன்னதானம் செய்கிறார்கள். சம்பந்த சுவாமிகளுக்குக் கிடைத்த படிக்காச வாசிகொடுத்தே-வட்டம் கொடுத்தே மாற்ற வேண்டிய பணம். ஆனால் அப்பர் சுவாமிகள் பெற்ற பணமோ வாசியில்லாப் பணம். அப்பர் சுவாமிகளின் தொண்டின் திறப்பையும் காட்டவேண்டும், ஞானசம்பந்தரது பெருமைக்கும்

குறைவரக் கூடாது. சேக்கிழார் பெருமான் சம்பந்தப்பிரானுடைய வாக்காலேயே அப்பர் கவாமிகளது தொண்டின் பெருமையைக் காட்டுகின்றார். “அப்பெருவாய்ப்பைத் திருநாவுக்கரசர் தொண்டாற் பெறுங்காசாம்” என்று அவரே சொல்வதாகச் சொல்கிறார். தானாகவே அருமையான சமாதானம் சொல்கிறார். ஞானசம்பந்த கவாமிகளோ ஆண்டவ னுடைய அருமைத் திருக்குமாரர் ஆகையால் காசு வாசியுடன் பெற்றார் அப்பர், கவாமி களோ ஆண்டவனுடைய தொண்டாற் ஆகையால் வாசியில்லாக் காசு பெற்றார் என்கிறார். திருக்குமாரர் தொண்டாற் போலத் தொண்டு செய்யவேண்டிய இன்றியமையாமை இல்லை என்பது குறிப்பு.

“ஸர் மிழலை இறையவர்பால் இமையப் பாவை திருமூலீப்பால் தேசம் உய்ய உண்டவர்தாம் திருமா மகனூர் ஆதவினால் காசு வாசி யுடன்பெற்றார் கைத்தொண்டாகும் படிமையினால் வாசி இல்லாக் காசுபடி பெற்று வந்தார் வாசீசர்”.

என்பது அவரது அருமைத் திருவாக்கு.

சண்டேக்ஸர் நாயனார் தந்தையையே தண்டிக்கிறார். தந்தையைத் தண்டிக்கலாமா? அதுவும் அந்தனர்குலச் சிறுவர் அவ்வாறு செய்யலாமா? இந்தச் செயல் நமக்கு - உலகத் தவர்க்கு எவ்வாறு பட்டாலும் ஆண்டவன் இதனை எவ்வாறு ஏற்றுக் கொண்டான்?

“நம்பொருட்டால் ஈன்ற தாலை விழ ஏற்றந்தாய் அடுத்த தாலை இனி உனக்கு நாம்”.

என்று அருளுகின்றார்கள். கருணையால் அவரை அணிந்தது உச்சிமோந்து மகிழ்ந்தருளுகின்றார்கள். உண்டகலழும் உடுப்பனவும் சூடுவனவும் தந்து சண்மசங்குமாம் பதமும் தந்து விடுகிறார்கள். “இந்தநிலைமை அறிந்தார் ஆர்?” என்று சேக்கிழார் வினவுகிறார். சமாதானத்தையும் சொல்விவிடுகிறார்.

“வந்து மிகைசெய் தாதைதாள் மழுவால் துணித்த மறைச்சிறுவர் அந்த உடம்பு தன்னுடனே அரனூர் மகனூர் ஆயினூர் இந்த நிலைமை அறிந்தாரார் ஈறி லாதார் தமக்கன்பு தந்த அடியார் செய்தனவே தவமாம் அன்றே சாற்றுங்கால்”?

மெய்யடியார்கள் செய்வன எல்லாம் தவமேயல்லவா? என்று கேட்கிறார். சித்தம் சிவமாகி விட்டால் செய்வன எல்லாம் தவம்தானே?

அடியார் பெருமக்கள் பெரிய அநுபூதிச் செல்வர்கள். ஒவ்வொருவரும் தனிச்சிறப்பு மிக்கவர்கள். அவர்களது உயர்வை - பெருமையை அறிந்து கொள்வதற்கு வெறும் அறிவு மாத்திரம் துணை செய்யாது. அறிவு சிலசமயங்களில் உண்மையை உணரவிடாமல் தடுத்தும் விடும். திசைதிருப்பி விடும். பக்குவற்றிலை கை வரவேண்டும். உயர்ந்த உள்ளங்களை அணுகுவதற்கும் உயர்ந்த உள்ளத்தால்தான் முடியும். அத்தகைய உள்ளநிலை வாய்க்கப் பெற்றவர் சேக்கிழார் பெருமான். அதனால் திருவருட்டுணை கொண்டே அடியார் பெருமக்களை அணுகுகின்றார். பக்கிச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடியறஞ்சிறுகிறார். அவரது ஆராமையின் ஆற்றுமையையே பெரியபூராணம் வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

“ஆளவில் ஆசை தூரப்ப அறைகுவேன்”
“நம்மால் புகல்லாந் தகைமையைதொ”.

நீஞும் இத்தொண்டின் நீர்மை நினைப்பில் யாராக்கவல்லார்? “அடியேனுக்கவர் பாதம் தரும் பரிசால் உரை செய்தேன்”, “ஆராவாயினதம்மா”? என்பன போன்ற தொடர்கள் அடியார் பெருமக்களை அவர் எவ்வாறு அணுகுகின்றார் என்பதைக் காட்டுவதோடு நாம் எவ்வாறு அணுகவேன்டும் என்பதையும் அறிவறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. அவரது வாக்கினைப் பயின்று திருவந்தீர் பெற்றுய்வோமாக.

ச. விநாயகமூர்த்தி, B. A.,
போதனுசியர்,
ஆங்கிலத் துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்.

வர்த்தமைவிளார்கள்,
தெல்லிப்பழை.

சேக்கிழார் காட்டிய சிவநெறி காத்த பெண்கள்

உலக சமயங்கள் எவ்வாவற்றிலும் இல்லாத ஒரு தனிச் சிறப்பு நமது சமயத்துக்கு உண்டு. மக்கள் சமுதாயத்தில் செம்பாதியனர் எனப்படும் பெண்கள் நமது சமயத்தினைக் காத்துப் பணி செய்த காரணத்தால் போலும் அது வீறு குன்றத் மேன்மையுடன் விளங்கிறது. பெரிய புராணம் என்னும் மகோன்னத காப்பிய புராண நூலானது அன்பும் சிவமும் ஒன்றே என்பதுபோல, சிவனேசச் செல்வர்களை மட்டுமல்லாது புனிதவதியார், திலகவதியார் போன்ற மாதரசிகளின் வரலாறுகளையும் சித்திரித்துக் காட்டுகிறது. நாயன்மார்கள் சமயப்பற்று மிக்கவர்கள்; உயிரை இழந்தும் சைவக் கொள்கைகளை நிலைநாட்டுபவர்கள். அவர்களைப் பின்பற்றியே அவர்தம் மனைவியரும் வாழ்ந்துவந்தனர். இதனால் இவர்களது இவ்வாழ்க்கை சமய வாழ்க்கையாகவே பரிணமித்திருந்தது.

திங்கள்ளில் வாழ்ந்த பிராமணர் ஒருவர் திருநாவுக்கரசர் பேரில் கரைகானது பக்கி காரணமாகப் பின்னோக்கரும், வீட்டிலிருந்த பொருட்களுக்கும், தாம் அமைத்து நடாத்திய தண்ணீர்ப் பந்தல்கள். அறச்சாலைகள் ஆகியவற்றுக்கும் அப்பெரியாரை நேரிற் காணுமலே அவரது புகழைக் கேள்வியுற்று. திருநாவுக்கரசன் என்ற பெயங்கர் குட்டி வழங்கியவர். இவர் ஒருமுறை அப்பெரியாரை நேரிற் காணும் பேறு பெற்றபோது மிக மனமிழ்ந்து பாதபூஜை முதலியன செய்து அவருக்கு உணவு படைக்க விரும்பி ஆவன செய்தார். வாழையிலை அரிந்து வரத் தோட்டத்துக்குச் சென்ற அவரது மூத்த மகன் அரவி தீண்டியதால் இலையை அறுத்துக் கொண்டு ஒடிடாடி வந்து வீழ்ந்து இறக்க, மெந்தன் மரன மடைந்தனத் தெரிந்தால் அடியவர் தமது வீட்டில் உணவு உண்ணும் பேற்றைத் தாம் இழந்து விடுவோம் என எண்ணிய பெற்றேர் இறந்த மெந்தணைப் பாயில் சுற்றிக் கொல்லையில் வைத்துவிட்டு, அடியவருக்கு உணவு படைக்கத் தொடர்கினர். அடியவர், உண்மையை உணர்ந்து இறைவன் பேரில் பதிகம் பாட இறந்த மெந்தன் ஏழுந்தான் என்பது வரலாறு. அந்தணர் விருப்பப்படியெல்லாம் அவரது மனைவி நடந்து கொண்டதால்தான் அப்புதி என்ற அந்த அந்தணர் அடிகள் ஆனார். எனவே அப்புதி ‘அடிகள்’ ஆனமைக்கும் வீடு சிவமனம் கமமும் வீடாகச் சிறந்தமைக்கும், நாயன்மாரில் ஒருவராக அவரைச் சைவ உலகம் போற்றும் நிலை ஏற்பட்டமைக்கும் அப்புதி அடிகளின் மனைவியே முக்கிய காரணமாவாள்.

இனையான்குடி என்ற ஊரில் வாழ்ந்துவந்த மாறர் என்பவரது மனைவி கணவனது கருத்தறிந்த நடப்பவர். வறுமை காரணமாக வளம் சுருங்கி இன்னல் பல நேரந்தும் தாம் பட்டினி கெட்டுதேனும் அடியாரை உண்பித்து வந்தனர். ஓரிருவு கடுமை பெய்துகொண்டிருந்தபோது தமது இல்லத்திற்கு வந்த சிவனாடியாரது ஈரத்தைப் போக்கிய மாறர் அவரை உண்பிக்க அழுது சமைக்க அரிசி இல்லையே என்று வேதணைப்பட்டபோது அவரது மனைவி அன்று காலையில் வயலில் விதைத்த நெல்லைப் பொறுக்கி வந்தால் சமையல் செய்யலாம் என்று கேற்றவே மழு பெய்து கொண்டிருக்கையில் இருநில் மிகவும் அரும் பாடுபட்டுத் தக்கள் வயலில் அன்று காலையில் விதைத்த நெல்மணிகளைப் பொறுக்கிச் சேர்த்து வீடு கொணர்ந்தார். அம்மையார் வீட்டுக் குரையிலிருந்த குறிகளை எடுத்து நெருப்பை உண்டாக்கி, முளைவிட்டிருந்த நெல் மணிகளை வறுத்துக் குற்றி அரிசியாக்கி, முற்றத்தில் முளைத்திருந்த கேரையைப் பறித்து வந்து கறியாக்கினார். எங்களுமேனும் அடியாரை உண்பிக்க முடிந்ததே என எல்லையற்ற மகிழ்ச்சி யடைந்தனர் மாறனாரும் அவர்மனைவியும் என்பது புராணம் கூறும் செய்தி. நம் கணவர் ஏற்ற விருந்தோம்பல் என்ற பண்பினை நிலைநாட்ட உதவிய இம்மாதரசி சைவம் போற்றி வாழ்ந்தாள் என்பதில் ஐயம் உண்டோ?

வேளாண் குலத்தில் பிறந்த கலிக்காமர் சோழர் தானைத் தலைவர். இவருகிறத் திருமணம் நடக்கும்போது மணப்பெண் கூந்தல் ஒப்பனையோடு மனவறைக்கு வர சிவபெருமான் ஒரு சிவனடியாராக வந்து மணப்பெண்ணின் கூந்தலைக் கேட்க, உடனே தந்தையார் மணப்பெண்ணின் கூந்தலை அளிந்து கொடுத்தார். சிவனடியாருக்குச் செய்யும் தொண்டு இறைவனுக்குச் செய்யும் தொண்டு என்ற நம்பிக்கையில் ஊறி வளர்ந்த பெண்ணுதலால் மணமகளும் தன் கூந்தலை அளிய இசைந்தாள். மனமகனும் எதிர்த்துப் பேசாது இருந்து விட்டார். இத்தகைய சைவக் குடும்பத்தில் பிறந்து சைவக் குடும்பத்தில் புதுந்த பெண் சிவ நெறி வழங்காது, கணவன் கருத்தறிந்து அறம்பல புரிந்து இல்வாழ்க்கை நடத்தி வந்தாள். அதே காலத்தில் வாழ்ந்த சுந்தரர் தன் மனைவியான பரவையாரின் ஊடலைத் தீர்க்க இறைவனைத் தூதனுப்பியதை அறிந்து கலிக்காமர் மிக்க கோபங்கொண்டு சுந்தரரை வெறுத்தார். சிவபெருமான் ஏவலால் சுந்தரர் க வி க் கா ம ரோ டு நட்புப்பூண அவர் ஊருக்கு வந்தபோது குலை நோயால் துடித்துக்கொண்டிருந்த கலிக்காமர் அதனை அறிந்து சுந்தரரைக் காண்பதை விட இறப்பதே நல்லது என்று எண்ணித் தம் உடைவாளால் வயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு வீழ்ந்தார். சுந்தரர் தம் கணவரால் வெறுக் கப்பட்டவர் ஆயினும் சிறந்த சிவனடியார் என்பதை அறிந்திருந்த கலிக்காமரது மனைவி அவரை வரவேற்க விரும்பினார். கணவர் வீழ்ந்த காரணத்தால் வேறு ஆடவரையும் பெண்களையும் அனுப்பி அவரை வரவேற்கும்படி செய்தாள். ஆயினும் கணவரது விருப்பத்திற்கு மாருக அவள் நேரில் சுந்தரரை வரவேற்கச் செல்லவில்லை. வீட்டினுள் வந்த சுந்தரரையும் பிறரைக் கொண்டே வரவேற்றார். பின்னர் சுந்தரர் கலிக்காமரைத் தழுவ அவரும் உடல் நலம் பெற்று இருவரும் நண்பராயினர் என்பது பெரியபூராணம் கூறும் உண்மை. அவ்வும்மை அளித்த வரவேற்பே நாயன்மார் இருவரையும் நண்பராக்கியது. இத்தகைய அறிவுநலம் வாழ்வரசியர்க்கு இன்றியமையாததும், அவர்தம் சிவநெறி காத்து நிற்றற்கு இயைந்ததும் அல்லவா?

இன்னும் பரசமயத்தில் ஒன்றி நின்ற தம் அருமைச் சகோதரரை மீண்டும் சைவ நெறியில் சேர அரும்பாடுபட்ட திலகவதியார்,

“அம்பொன்மனி நூல்தாங்காது அளைத்துயிர்க்கும் அருள்தாங்கி இம்பர்மனைத் தவம் புரிந்த திலகவதியாரிருந்தார்”

எனப் போற்றப்படுகிறார். இவரும்,

“மங்கையர்க்குத் தனியரசி எங்கள் தெய்வம் வளவர்த்திருக்கு குலக்கொழுந்து வளைக்கை மாணி” என்றும்

“தென்னர்தலப் பறிதீர்த்த தெய்வப் பாவை”

என்றும் போற்றப்படும் மங்கையர்க்கரசியாரும் பெரியபூராணம் கூறும் சைவமாண்பினைப் பேணிய மகளிர்தானே. கணவனால் தெய்வமாக மதிக்கப்பட்ட காரைக்கால் அம்மையாரும் நம்மால் ஏத்தி வணங்கத்தக்கவரே. தாம் பெற்று வளர்த்த மகளைக் கொல்வதும், கொள்ற மகளைக் கறி சமைப்பதும் எந்தத் தாயாலும் செய்ய முடியாத செயல்களாகும். கணவன் சொற்படி நடத்தலே மனைவின் அறம் என்ற ஒரே கொள்கையைப் பின்பற்றிச் சிறுத் தொண்ட நாயனாரது மனைவியான திருவெண்காட்டு நங்கை இந்தச் செயற்கரிய செயலைச் செய்தார். “வாளால் மகவரிந்து ஊட்ட வல்லேன் அல்லேன்” என்று பட்டினத்து அடிகள் வியந்து பாராட்டியது இச் செயற்கரிய செயலையோகும்.

எனவே பெரியபூராணம் எனும் கோவிலில் திகழும் ஓவ்வொரு மாதரசியும் தெய்விகப் பண்புகளைப் பொருந்தி, சைவ சமயத்தின் பெருமையை உலகறியச் செய்து மாட்சிமை பெற்றவர்களாவார்.

கோயில் வீதி, நல்லஹு.

புஷ்பா செல்வநாயகம், (B. Sc.)

பன்னுலை மயிலை நகர் ஞானவெரவர்
கூட்டுப் பிரார்த்தனைச் சபை

இவ்வாலயத்தில் 1938-ம் ஆண்டு கூட்டுப் பிரார்த்தனைச் சபை ஆரம்பிக்கப்பட்டு, வெள்ளிக்கிழமைகளில் கூட்டுப் பிரார்த்தனைகளுடன் கூடிய விசேட வழிபாடு மாலை வேளொகளில் நடைபெற்று வருகின்றது. ஆரம்ப காலத்தில் பண்ணிசைக் கச்சேரிகளும் சொற்பொழிவு களும் நடந்தேறின.

1939-ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட திரு வெம்பாவை நடைபஜனைக் குழுவி னர்க்கு வேண்டிய ஒத்துழைப்பு நல்கியதோடு, ஆரம்ப காலங்களில், இவ்வாலயத்திலும் திருவாதிரை, காலையில் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளுடன் நிறைவெய்த ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டன.

திருவாதலூரடிகள் புராணபடனம் திருவெம்பாவைக் காலங்களில் அடியார்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் நடாத்தப்பட்டது.

மயிலைநகர் திருஞஞச்சர் பாக்கள் திரு. வ. நல்லப்பு ஆசிரியர் அவர்களால் பல வருடங்களுக்கு முன் இயற்றப்பட்டது. திரு. வே. விஜயரத்தினம் அவர்களின் உதவியோடு ஒடு சபையார் 01-01-1963-ல் அதனை அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

அளவையுர் அருட்கவி சி. வினாசித்தம்பி அவர்களாற் பாடப்பட்ட ஞானவெரவர் தோத்திரப் பாடல்கள் திரு. க. திருநாவுக்கரசு அவர்களின் உதவியோடு அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டன.

09-03-1962 தொடக்கம் மாத இறுதியில் வரும் வெள்ளிக்கிழமைகளில் பெரிய புராணத்தில் வரும் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களின் சரித்திரங்களையும் பல சைவசமயப் பெரியார்களைக் கொண்டு விரிவாகப் பேசவைத்துள்ளோம்.

திரு. இ. இராமநாதன் காரியதரிசியாகவும், திரு. இ. பத்மநாதன் பொருளாளராகவும் இருந்து, ஞானவெரவர் திருவருட் துணையோடு பல பெரியார்களின் உதவிகளையும் பெற்று 12-06-1964 - ல் பெரியபுராண விரிவரைப் பூர்த்தி விழாவும் 13-06-1964-ல் சேக்கிமார் மகாநாடும் பின்வரும் ஒழுங்கு முறைப்படி நடந்தேறின.

12-06-1964 மாலை 6 மணி தொடக்கம் பெரியபுராணப் பூர்த்தி விழா ஞானவெரவர் ஆலயத்தில் நடைபெற்றது.

தலைவர்: கா. கதிர்காமத்துங்பி தலைமையாசிரியர்

1. சொற்பொழிவு: - 'சேக்கிமாரும் பெரியபுராணமும்' பிரம்மநீ. வ. குகர்மா அவர்கள்
2. சங்கீதக் கதாப்பிரசங்கம்: - 'வெள்ளாஜைச் சருக்கம்' வண்ணை முத்தயிழ்மணி C. S. S. மணிபாகவதர் அவர்கள்
3. சங்கீதக் கச்சேரி: - இலங்கை வாளெனிபுகழ்செலவி. கொரிஸ்வரி கணகரத்தினம் அவர்கள் (வரவழைத்தவர் திரு. வ. சி. சங்கரப்பிளை அவர்கள்)

13 - 6 - 1964 7 மணி - பன்னிரு திருமுறை ஊர்வலம்

திரு. சி. சிவபாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் வரைந்த தெய்வச்சேக்கிழார் திருவுருவப் படத்தோடும் திருமுறைப் பாராயணத்தோடும் வரத்தலம் விநாயகர் ஆலயத்திலிருந்து பல பெரியார்கள் புடைகுழு, மகாநாட்டு அரங்கை வந்தடைந்தது.

தலைவர்: திரு. மு. நூனப்பிரகாசம் அவர்கள் (B. A., B. Sc.)

நிகழ்ச்சிகள்: காலை 9 மணி. இடம்: பன்னிலை சேர்த் தலைவர் வித்தியாசாலை

1. 'அன்பர் அகம் அளந்த பெருமான்': பண்டிதர் மு. கந்தையா, B. A. அவர்கள்
2. 'தெய்வச் சேக்கிழார் திருமுறை அழகு': உயர்திரு. வி. சங்கரப்பிள்ளை ஆசிரியர் அவர்கள்
3. 'அடியார் பெருமை': பண்டிததை சுத்தியதேவி துரைவிங்கம் அவர்கள்
4. 'திருமுறை ஒதுதல்': பண்ணிசைச் செல்வர். திரு. க. திருநாவுக்கரசு அவர்கள்
5. 'சேக்கிழாரும் சமயகுரவரும்': வித்துவான் பொன். முத்துக்குமாரன் B. O. L. அவர்கள்
6. 'சேக்கிழார் நயம்': பண்டிதர் பொன். கிருஷ்ணபிள்ளை, B. A. அவர்கள்

சேக்கிழார்கவாமிகள் குருபூசையும், மகேஸ்வர பூசையும் சிறப்பாக நடாத்தப்பட்டன.

மாலை 2 மணி நிகழ்ச்சிகள்

தலைவர்: சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்கள் திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிச் சபைத் தலைவர்

1. 'காவிய உலகிற் சேக்கிழார்': வித்துவான் சைவப்புவர், வேந்தனார் அவர்கள்
2. 'பெரியபுராணத்துப் பெண்மணிகள்': பண்டிததை நங்கம் அப்பாக்குடி அவர்கள்
3. 'திருமுறை ஒதுதல்': திரு. பொன். முத்துக்குமாரு, சங்கீத பூஷணம் அவர்கள்
4. 'சேக்கிழார் தந்த செல்வம்': வித்துவான், பண்டிதர் க. சி. நடராசன் அவர்கள் B. O. L.

இரவு மணி 6 நிகழ்ச்சிகள்

தலைவர்: மகாஜனக் கல்லூரி அதிபர் திரு. தெ. து. ஜெயரத்தினம், B. A. அவர்கள்

1. சங்கீத கதாப்பிரசங்கம்: 'சேக்கிழார் சவாமிகள்' அருட்கவி சி. வினாசித்தங்கிபி அவர்கள்
2. இன்னிசைக் கச்சேரி: செல்வி கெளரிஸ்வரி கணகரத்தினம் அவர்கள்
3. நாதஸ்வரக் கச்சேரி: நாதஸ்வரமேதை N. K பத்மநாதன் குழுவினர்

இம் மகாநாட்டில் நாதஸ்வர இசை மன்னன் N. K. பத்மநாதன் அவர்களுக்கு, பண்டிதர் சி. கதிரியப்பிள்ளை அவர்களால் ஆழ்ந்து சிந்தித்துத் தந்துவியை "நாதசரகான கலாநிதி" என்னும் பட்டத்தை சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்களால் வழங்கிப் பொன்னுடை போர்த்திக் கொரவித்தார்.

திரு. சி. சின்னத்தம்பு, P. M. திரு. கா. கதிர்காமத்தம்பி, திரு. பொன். முத்துக்குமாரு, திரு. C. S. S. மணிபாகவதர் ஆகிய இவர்கள் திரு. பத்மநாதனுக்குப் பாராட்டுரைகள் வழங்கினார்கள்.

நன்றி உரை, பூர்த்தியுரை, தேவாரம் இவைக்கோடு. சேக்கிழார் மகாநாடு நிறை வெய்தியது. திரு. வி. சங்கரப்பிள்ளை ஆசிரியரவர்கள் சேக்கிழார் மகாநாட்டில் சொற்பொழி

வாற்றிய “தெய்வச் சேக்கிழார் திருமுறை அழகு” என்னும் விஷயம் கூட்டுப் பிரார்த்தனைச் சபையால் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.

நாலஞ் சென்ற திரு. வ. திம்பரப்பிள்ளை அவர்கள் பிரார்த்தனைச் சபையார் செய்யும் ஆலயப்பணிகளுக்கும் சேக்கிழார் விழாவுக்கும் மேற்பார்வையாளராக இருந்து ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுத்து வந்துள்ளார். அப்படியே அவர் பிள்ளைகளும், அயலவர்களும், காலஞ் சென்ற திருமதி வ. பாறுவதிப்பிள்ளை அவர்களும் பெரும் பங்கு கொண்டார்கள். சன்னகம் திரு. ச. பொன்னம்பலமும் பாரியாரும் திரு. வ. தி. கங்கரப்பிள்ளையும் மணிவியாரும் மகாள் பாக்கியல்ட்சமி அவர்களும் செய்த தொண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. பாக்கியலெட்சமி அவர்கள் கூட்டுப்பிரார்த்தனைச் சபையின் அமைப்பாளராகச் செயல்பட்டு வந்துள்ளார்.

திரு. இ. பத்மநாதன், திரு. சி. இராமநாதன் ஆசிய இருவரும் ஞானவைரவர் ஆலயத்தில் மூன்றாம் மண்டபம் விசாலிப்பதிலும், விசேஷ முசைகள் சிறப்பாக நடைப்பதிலும் கூடிய கவனஞ் செலுத்தினார்கள். சேக்கிழார் மகாநாட்டுக்கும் பெரும் பங்கு கொண்டு செயலாற்றினார்கள்.

“என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதுவே” என்ற அருள் வாக்கின்படி சிவப் பணியில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டு வாழ்ந்தமையால், ஞானவைரவர் திருவருள்ளால், கொழும்பில் இருக்கும்போது கொம்பனித்தெரு சுப்பிரமணியசுவாமி கோவிலில் 1966 ம் ஆண்டு சேக்கிழார் குருபூசையும், பெரியபுராணப் பூர்த்தி விழாவும் நடாத்தினார்கள். அதில் யானும் தொண்டர் சீர் பரவுவார் என்னும் விஷயம் பற்றிச் சொற்பொழிவாற்றச் சென்றுள்ளேன். இலண்டன் மாநகரிலும் அங்கு நிறவிய சைவமுன்னேற்றச் சங்க மூலம் சைவ சமய வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்காற்றிவருகிறார்கள்.

ஞானவைரவர் ஆலயத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்யும்படி தாய் தந்தையரை ஊக்கப் படுத்தினார்கள். திரு. வ. இரத்தினமும் அவர் பாரியாரும் அல்லும் பகலும் அயராது கோயில் தொண்டில் ஈடுபட்டு அயலவர்களின் பொருளுதவி, சரீர உதவிகளோடு, புனருத்தாரண வேலைகள் பல செய்வித்தார்கள். அவையாவன், திருமஞ்சனக் கிணறு, விநாயகர் திருவருவப் பிரதிஷ்டை, கருவறைப் பீடம் புதுப்பித்தல், எழுந்தருளி இருப்பிடம் அமைத்தல், மடப்பள்ளி அமைத்தல், தூபி அமைத்தல், களஞ்சிய அறை திருத்துதல் என்பனவாகும். புனருத்தாரண வேலைகள் பூர்த்தியாக்கப்பட்டு 07-09-89 -ல் மகாகும்பாபி ஜேகம் நடைபெற ஞானவைரவர் திருவருள் பாலித்துள்ளார்.

திரு. சி. சுப்பிரமணியம் ஆசிரியரவர்கள், மாணவ மாணவிக்கான, தனித்தனிச் சங்கங்கள் அமைத்துச் சிவநெறிப்பட்டு ஒழுக வேண்டிய வழிமுறைகளைச் செய்து வருகிறார்.

1938 - ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட கூட்டுப் பிரார்த்தனைச் சபையின் ஐம்பதாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவாக, மகாகும்பாபி ஜேகம் நடைபெறுவது ஞானவைரவர் திருவருள்தான் என்பதை நீண்டது மன நிறைவு பெறுவோமாக.

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

கா. கந்திரகாமத்தம்பி
கூட்டுப் பிரார்த்தனைச் சபைத் தலைவர்

2

தெல்லிப்பழை - தென் மேற்கு
பன்னுலை - மயிலையம்பதி
ஞானவைரவர் சுவாமி

தோத்திரப் பாடல்கள்

காப்பு

தங்குபுழுப் பன்னுலைச் சார்மயிலைத் தண்பதியில்
மங்களமரங் மேவுறை வைரவனூர் - செங்கமல்
நற்பதத்தைப் பாடுதற்கு ஞான விநாயகமாந்
தற்பரனே நின்னருளைத் தா.

1. பார்புத்த பரம்பொருளின் பாலா	போற்றி
பக்தர்தமக் கருள்புரியும் பரனே	போற்றி
பேர்புத்த மதைபுகழும் பிரானே	போற்றி
பேரண்டங் காக்கின்ற பெருமான்	போற்றி
கார்புத்த நீலநிற முடையாய்	போற்றி
கணக்சபைக் காவிமகிழ் கணவா	போற்றி
சீர்புத்த பன்னுலை மயிலை மேவுஞ்	போற்றி
சிவஞான வைரவரே போற்றி	போற்றி
2. உலகமெலாம் விளங்குசுடர் ஒளியே	போற்றி
உள்ளமெனுந் திருக்கோயில் உள்ளரய்	போற்றி
நிலையான பேரருளும் நிமலா	போற்றி
நெஞ்சனுகு சஞ்சலத்தை நீப்பாய்	போற்றி
மலமாயை வேறுக்க வல்லாய்	போற்றி
மதிப்பவர் தம்பிணிதீர்க்கும் மருந்தே	போற்றி
திலகநிகர் பன்னுலை மயிலை மேவுஞ்	போற்றி
சிவஞான வைரவரே போற்றி	போற்றி
3. பரவுதிருச் சுடையடைய பரமா	போற்றி
பரமனது திருவுளத்தில் உதித்தாய்	போற்றி
பிரமனுயர் தலையறுத்த பெரியோய்	போற்றி
பெரும்பிச்சை தலைஷட்டிற் பெற்றுய்	போற்றி
வருமறைநாய் வாகனத்தில் வருவாய்	போற்றி
வஞ்சலையைத் தீர்த்தருள வல்லாய்	போற்றி
திருமறைவாழ் பன்னுலை மயிலை மேவுஞ்	போற்றி
சிவஞான வைரவரே போற்றி	போற்றி

4. கனலேறு திரிகுலக் கையா போற்றி
 கபாலமொடு துடிபாசங் கொண்டாய் போற்றி
 தனமைந்தர் சுகமெல்லாந் தருவாய் போற்றி
 தருக்கறுத்துக் துணபரியுந் தலைவா போற்றி
 விஜயகற்றும் மெய்ஞ்ஞான விளக்கே போற்றி
 மேலோங்கு முத்திதரும் விமலா போற்றி
 தினமெழிலார் பன்னுலை மயிலை மேவுஞ் போற்றி
 சிவஞான வைரவரே போற்றி
5. பொங்கியமுக் கண்ணுடைய புனிதா போற்றி
 பொருந்தியநாற் கரமுடைய இறைவா போற்றி
 பங்குமகா தேவியுடன் பயில்வாய் போற்றி
 பாங்கான் நாடமாடும் பாதா போற்றி
 எங்குநிறைந் தெமைக்காக்கு மீசா போற்றி
 எண்ணுவன தந்தருளும் எந்தாய் போற்றி
 செங்கழுனிப் பன்னுலை மயிலை மேவுஞ் போற்றி
 சிவஞான வைரவரே போற்றி
6. சிந்தனைத்தே னாறவருஞ் சிவமே போற்றி
 சிறியேங்கள் குறைபொறுக்கும் அப்பா போற்றி
 அந்தமுட னுதியிலா வழகா போற்றி
 ஆண்பெண்ணும் அவியளைத்து மானும் போற்றி
 வந்துசெறி படைபணியு மன்னு போற்றி
 வகரத்தாற் சிகரமருள் வரதா போற்றி
 செந்தமிழ்வாழ் பன்னுலை மயிலை மேவுஞ் போற்றி
 சிவஞான வைரவரே போற்றி

பயன்

கதியுண்டு செல்வக் கலையுண்டு பண்டு கதித்தமைந்த
 மதியுண்டு நல்ல நிதியுண்டு வாக்கு வளங்களுண்டு
 துதியுண்டு தூயபன் னுலை மயிலை தொழுபவரிற்
 பதியுண்டு மேவிய வைரவ ஞர்தாள் பணிபவர்க்கே.

அளவையூர் அருட்கவியரசு

ச. விநாசித்தம்பிப் புலவர்

தெல்லி மேற்கு - பன்னுலை - மயிலை நகர் ஞானவைரவர் திருவுஞ்சல்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆஸ புராணம்

வந்த வினையும் வருகின்ற வஸ்வினையும்
வைவவவென்று சொல்லக் கலங்கிடுமே - மயிலைநகர்க்
சேவகா என்று திருந்து அளிவார்க்கு
மேவ வராதே வினா.

காப்பு

1. சீராகும் செங்கமல மாது வாழும்
செகமதனில் தெல்லியம் பதியினோர் சார்
பார்மேவு பூதமொடு நாக வல்லி
பசுமலர்க் காவுறு மயிலையம் பதியில் ஆகும்
பேர்மேவு பரமபதி புதல்வ ஞாகும்
பேர்ஞான வைரவர்மேல் ஊஞ்சல் பாட
கார்மேவு கரடதட விகட முக்கட்
கறைபடி மாழுகக் கடவுள் காப்பதாமே.
2. சித்திரஞ்சேர் இரத்தினப்பொற் தூண்கள் நாட்டி
திகளுறுநற் பசும்பொன்னுல் சலாகை ஒட்டி
பத்திபெறு முத்தனிநான் பரவப் பூட்டி
பத்தரைமாற் ருத்தங்கப் பலகை மாட்டி
வித்தகமாய்ப் புரிந்ததிரு ஊஞ்சல் ஏறி
விரும்புமன்பர் தங்கரந்தொட்டு இனிதின் ஆட்டி
சித்திபெறும் அரம்பையர்கள் கவரி வீச
திகழ்ஞான வயிரவரே ஆரீ ஊஞ்சல்.
3. மலையரசன் மகள்பாகத் தமர்ந்த வேத
மாழுதல்வர் ஆகுமெம் பெருமான் தன்னை
நிலையறவே நீந்தித்த பிரமன் சென்னி
நெடுவிரலின் உகிரதனற் களைந்த கொற்றம்
மலர்புகழ்ந்து மனமகிழ்ந்து பரவி ஏத்தும்
பத்தியுள்ளோர்க் கருள்புரிந்து மயிலை என்னும்
தலமதனில் இருந்தருங்ம் தன்மை ஆன
தகஞான வயிரவரே ஆரீ ஊஞ்சல்.

4. செப்பரிய பரம்பொருளைச் சிந்தி யாதோர் சிந்தையுறும் அகந்தைத்தனைத் தீர்க்க வேண்டி தப்பறவே அவர்க்கிடர்செய் தன்பை ஊட்டி தக்கசிவ பத்திபெற நன்மை செய்து எப்பொழுதுஞ் சிந்திக்கும் உளத்தர் ஆக்கி இனிதமர்ந்து நல்லருள்செய் தொழுகி நிற்கும் ஒப்பில் விறல் குசராப் பிரம்மான் ஆகும் ஒளிர்ஞான வயிரவரே ஆமர் ஊஞ்சல்.
5. இந்திரையும் நாமகனும் இசைந்து நடாட ஏழிசைத் தும்புருநா ரதர்யாழ் பாட விந்தைபெறும் வானவர்பூ மாரி பெய்ய வேதமுன்னர் முனிவர்கள்நல் ஆசி கூற அந்தரதுந்துபி முதலா இயங்கள் ஆர்ப்ப அன்பர்கள் அஞ்சலிசெய்து வணங்கி நிற்ப கந்தமலர்ச் சோலைசெறி மயிலை வாழும் கதிர்ஞான வயிரவரே ஆமர் ஊஞ்சல்.
6. திலகநுதல் இனிற்கவின ஆமர் ஊஞ்சல் திருவிளியும் மிசைதுலங்க ஆமர் ஊஞ்சல் உலவுறுமா முடிவிளங்க ஆமர் ஊஞ்சல் ஒப்பில்கரம் பால்நிலவ ஆமர் ஊஞ்சல் நிலவுமணிக் கவசமின்ன ஆமர் ஊஞ்சல் நின்மல ரூபந்திகழ ஆமர் ஊஞ்சல் பலர்பணியும் மயிலைநற் பதியில் வாழும் பதிஞான வயிரவரே ஆமர் ஊஞ்சல்.
7. அரிபிரமன் எகினமது கேழல் ஆகி அடியாதி முடிமீதைக் காண எட்டாப் பரமனருள் புத்திரரே ஆமர் ஊஞ்சல் பராபரைதன் திருச்சுதனே ஆமர் ஊஞ்சல் கரிமுகவற் கிழவலே ஆமர் ஊஞ்சல் கந்தரது துணைவரே ஆமர் ஊஞ்சல் பரவுபுகழ் மயிலையம் பதியில் வாழும் பரஞான வயிரவரே ஆமர் ஊஞ்சல்.
8. மார்பினில் உத்தரீயமொடு பதக்கம் ஆர் மணிவயிரக் குண்டலங்கள் மிகவில் வீச ஏர்பரவு கரம்அபய வரதம் ஈய எவ்வுயிர்க்கும் இன்னருள்செய் நிலைமை நோக்கு தாரணிசெந் தொடைக்கோமான் என்னும் பேர் தற்பிரம மூர்த்தியே ஆமர் ஊஞ்சல் நீர்மருவு மாமயிலைப் பதியில் வாழும் நிகழ்ஞான வயிரவரே ஆமர் ஊஞ்சல்.

9. முத்தன்னுந் திருநாமம் படைத்த கொற்ற
முடுவல்வெம் படையினரே ஆமர் ஊஞ்சல்
சித்தன்னனுங் கீர்த்திபெறுந் திறவின் மிக்க
திகழ்கேதர பாஸனே ஆமர் ஊஞ்சல்
வித்தகரே நித்தியரே ஆமர் ஊஞ்சல்
விறல்ஞுமலி ஊர்தியரே ஆமர் ஊஞ்சல்
பத்திபெறும் மாமயிலைப் பதியில் வாழும்
பதிஞான வயிரவரே ஆமர் ஊஞ்சல்.
10. கருங்குதிரை ஆளியரே ஆமர் ஊஞ்சல்
கற்பகம் போன்றுஅருள்பவரே ஆமர் ஊஞ்சல்
விரும்புமடியார்கள் உளத் தகந்தை நீக்கும்
வீரசத்தி விமலரே ஆமர் ஊஞ்சல்
மருமலரீநற் சிகழியரே ஆமர் ஊஞ்சல்
மாதவத்தோர் மகிழ்பவரே ஆமர் ஊஞ்சல்
கரும்பொழில்குழ் மயிலையம் பதியில் வாழும்
கதிர்நூன் வயிரவரே ஆமர் ஊஞ்சல்.
11. மறையவர்கள் குலம்வாழி மன்னர் வாழி
வைசியர்கள் வாழிகங்கை மரபோர் வாழி
இறையவர்செங் கோல்வாழி மரதமும் மாரி
எழிலிபொழிந் தென்னஞ்சும் இனிது வாழி
குறைவறும் ஆகமம் வாழி புராணம் வாழி
கோதில்மறை வாழிக்கைவம் குலவும் மேன்கை
மறைவற வாழியதெல்லி நகரம் வாழி
மாமயிலைப் பதிமுதல்வன் வாழி வாழி.

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்ணுலை.

கவிஞர் வ. நஸ்ஸப்பு ஆசிரியர்

ஞான வைரவர் தோத்திரப் பாடல்கள்

தேவாரம்

முதலாந் திருமுறை

பன்: மேகராகக்குறிஞ்சி

அறங்கிளரும் நால் வேத மாவின்
கீழிருத் தருளி யமர் வேண்ட
நிறங்கிளர் செந்தாமரை யோன்
சிரமைந்தினென் றஹுத்த நிமலர் கோயில்
நிறங்கள் மணித் தரளங்கள்
வரத்திரண்டங் கெழிற் குறவர் சிறுமிமார்கள்
முறங்களினுற் கொழித்து மணி செல
விலக்கி முத்துலைப் பெய் முதுகுன்றமே.

நான்காந் திருமுறை

பன்: திருநேரினசு

விரித்தபஸ் கதிர்கொள் சூலம்
வெடிபடு தமரு கங்கை
தரித்ததோர் கேரல கால
பைரவனுகி வேழம்
உரித்துமை அஞ்சக் கண்டு
ஒண்திரு மணிவாய் விள்ளசு
சிரித்தருள் செய்தார் சேறைச்
செந்தெறிச் செல்வனுரே.

ஏழாந் திருமுறை

பன்: தக்கேசி

எற்ற அந்தணன் தலையின் அறுத்து
நிறைக்க மாலு திரத்தினை யேற்றுத்
தோன்று தோண் மிசைக்கனே பரந்தனைச்
சுமந்த மாவிரதத்த கங்காளன்
சான்று காட்டுதற் கரியவன் எளியன்
தன்னைத் தன்னிலா மனத்தார்க்கு
மான்று சென்றனை யாதவன் தன்னை
வலிவலந் தன்னில் வந்து கண்டேனே.

திருவாசகம்

எட்டாந் திருமுறை

நல்ல மலரினை மேல் நான்முக ஞர்தலை
ஒல்லை யரிந்த தென் ருந்தீபற
உகிரா ஸரிந்த தென் ருந்தீபற

பெரியபுராணம்

பன்னிரண்டாங் திருமுறை

இத்தன்மை நிகழு நாள் இவர் தொண்டிருங் கயிலை
 அத்தர் திருவடி யினைக்கீழ்ச் சென்றறையை அவருடைய
 மெய்த் தன்மை அஞ்சுபுநுகர்ந் தருளுவதற்கு விடையவர்ததாம்
 சத்த மகிழ் வயிரவராய்த் திருமலை நின் றஜைகின்றூர்.

கந்தபுராணம்

1. பரமஜீ மதித்திடாப் பங்க யாசனன்
 ஒருதலை கிள்ளியே யொழிந்த வானவர்
 குருதியு மகந்ததயுங் கொண்டு தண்டமுன்
 புரிதரு வடுகளைப் போற்றி செய்குவாம்.
2. வெஞ்சினைப் பரியழி மீது போர்த்திடும்
 அஞ்சனைப் புகையென ஆலமா மெனச்
 செஞ்சுடரிப் படிவமேற் செறித்த மாமணிக்
 கஞ்சகக் கடவுள் பொற்கழல்கள் ஏத்துவாம்.

காஞ்சிப்புராணம்

எளியரை வலியர் வாட்டின்
 வலியரை யிரு நீர்வைப்பின்
 அளியறத் தெய்வம் வாட்டும்
 எனுமுரைக் கழைய வன்றே
 தெளியுமா வலியைச் செற்றேற்
 செகுத்துரிக் கவயம் போர்த்த
 வலியுளர் சுச்சி காவல்
 வயிரவர்க் கண்டு செய்வாம்.

காசிகாண்டம்

பாதகஞ் செய்தோர்க் கெல்லாம்
 பரிவினுற் றண்ட மாற்றித்
 சோதக பாவ நீக்கித்
 துகளறும் புனித ராக்கி
 மேதகு முத்தி சேர்க்கு
 மெய்யன் முத்தலைச் சூந்கையான்
 போதக முடைய கால..
 வயிரவன் பொற்றுள் போற்றி.

ஸ்ரீ வட்டுக் கோவி அஷ்டோத்ர சு நாமாவளி

1. ஒம் பைரவாய நம:	41. ஒம் வயோமகேசாய நம:
2. ஒம் பூத நாதாய நம:	42. ஒம் கபால ப்ரகுதே நம:
3. ஒம் பூதாத்மனே நம:	43. ஒம் காலாய நம:
4. ஒம் பூத பாவநாய நம:	44. ஒம் கபாலமாலினே நம:
5. ஒம் சேஷ்தரஜ்ஞாய நம:	45. ஒம் கமநீயாய நம:
6. ஒம் சேஷ்தர பாலாய நம:	46. ஒம் கலாநிதயே நம:
7. ஒம் சேஷ்தரதாய நம:	47. ஒம் தரிலோசநாய நம:
8. ஒம் கந்தியாய நம:	48. ஒம் ற்வலந் தேத்ராய நம:
9. ஒம் விராடாய நம:	49. ஒம் தரிசிகினே நம:
10. ஒம் சமசாந வாஸினே நம:	50. ஒம் தரிலோகபாய நம:
11. ஒம் மாம்ஸாசினே நம:	51. ஒம் தரிநேத்ரதநயாய நம:
12. ஒம் கர்ப்பராசினே நம:	52. ஒம் டிம்பாய நம:
13. ஒம் ஸ்மராந்தகாய நம:	53. ஒம் சாந்தாய நம:
14. ஒம் ரக்தபாய நம:	54. ஒம் சாந்த ஐநப்ரியாய நம:
15. ஒம் பாநபாய நம:	55. ஒம் வடுகாய நம:
16. ஒம் வித்தாய நம:	56. ஒம் வடுவேசாய நம:
17. ஒம் வித்திதோய நம:	57. ஒம் கட்வாங்க தாரகாய நம:
18. ஒம் வித்திலேவிதாய நம:	58. ஒம் பூதாத்யக்ஷாய நம:
19. ஒம் கங்காளாய நம:	59. ஒம் பகபதயே நம:
20. ஒம் காலக்ஷம்நாய நம:	60. ஒம் பிக்ஷாகாய நம:
21. ஒம் காலகாஷ்டாய நம:	61. ஒம் பரிசாரகாய நம:
22. ஒம் தநவே நம:	62. ஒம் தூர்த்தாய நம:
23. ஒம் கவயே நம:	63. ஒம் திகம்பராய நம:
24. ஒம் தரிநேத்ராய நம:	64. ஒம் குராய நம:
25. ஒம் பஹாநேத்ராய நம:	65. ஒம் ஹரினே நம:
26. ஒம் பிங்கள லோசனைய நம:	66. ஒம் பாண்டுலோசநாய நம:
27. ஒம் சூலபாண்யே நம:	67. ஒம் ப்ரசாந்தாய நம:
28. ஒம் கட்க பாண்யே நம:	68. ஒம் சாந்திதாய நம:
29. ஒம் கபாலினே நம:	69. ஒம் வித்தாய நம:
30. ஒம் தூமரலோசநாய நம:	70. ஒம் சங்காப்பிய பாந்தவாய நம:
31. ஒம் அபீரவே நம:	71. ஒம் அஷ்டமூர்த்தயே நம:
32. ஒம் பைரவீநாதாய நம:	72. ஒம் நிதிசாய நம:
33. ஒம் பூதபாய நம:	73. ஒம் ற்ஞான சக்ஷாஷே நம:
34. ஒம் யோசிநீ பதயே நம:	74. ஒம் தபோ மயாய நம:
35. ஒம் தநதாய நம:	75. ஒம் அஷ்டாதாராய நம:
36. ஒம் தநஹாரினே நம:	76. ஒம் ஷடாதாராய மம:
37. ஒம் தநவதே நம:	77. ஒம் ஸர்ப்ப யுக்தாய நம:
38. ஒம் பரீதிவர்த்தநாய நம:	78. ஒம் சிகி லகாய மை:
39. ஒம் நாக ஹாராய நம:	79. ஒம் பூதராய நம:
40. ஒம் நாக பாசாய நம:	80. ஒம் பூதராதீசாய நம:

81. ஒம் பூ பதயே நம:
 82. ஒம் பூதராத்மஜாய நம:
 83. ஒம் கங்கள் தாரிணே நம:
 84. ஒம் முண்டினே நம:
 85. ஒம் அந்தர யஜ்ஞோப வீதினே நம:
 86. ஒம் ஜ்ஞாபனைய நம:
 87. ஒம் மோஹ நாய நம:
 88. ஒம் ஸ்தம்பினே நம:
 89. ஒம் மாரணை நம:
 90. ஒம் சௌபனைய நம:
 91. ஒம் சுத்த நீலாக்ஞந ப்ரக்யாய நம:
 92. ஒம் தைத்யக்னே நம:
 93. ஒம் முண்ட பூவிதாய நம:
 94. ஒம் பலிபுஜே நம:
 95. ஒம் பலிபுங் நாதாய நம:
 96. ஒம் பாலாய நம:
 97. ஒம் பாலபராக்ரமாய நம:
 98. ஒம் ஸர்வாபத் தாரணைய நம:
 99. ஒம் தூர்க்காய நம:
 100. ஒம் துஷ்டபூத நிஷேஷவிதாய நம:
 101. ஒம் காமினே நம:
 102. ஒம் கலாநிதினே நம:
 103. ஒம் காந்தாய நம:
 104. ஒம் காமிநீ வசக்ருத வசினே நம:
 105. ஒம் ஸர்வ லித்தி ப்ரதாய நம:
 106. ஒம் வைத்யாய நம:
 107. ஒம் ம்ரபவே நம:
 108. ஒம் விஷ்ணுவே நம:

१

சிவமயம்

பன்னுலீ, தெஸ்லிப்பழை

ஞானவைரவர் ஆலய

சிவநெறி இளைஞர் மன்றம்

தலைவர்:- செல்வன் வேலாபுதம் ஜெயகாந்தன்

உப தலைவர்:- செல்வன் நடராசா முகுந்தன்

செயலாளர்:- செல்வன் கந்தநயா லிங்கேஸ்வரன்

உப செயலாளர்:- செல்வன் பாலசுப்பிரமணியம் மனிவண்ணன்

பொருளாளர்:- செல்வன் குணரட்னம் பிரபாகரன்

நிர்வாகக் குழு:-

செல்வன் முருகையா தவணேசன்

செல்வன் நடராசா வைகுந்தன்

செல்வன் வேலாபுதம் ஜெயராசன்

செல்வன் கந்தசாமி கஜேந்திரன்

செல்வன் சண்முகசந்தரம் வேலழகன்

பன்னுலீ, தெஸ்லிப்பழை

ஞானவைரவர் ஆலய

சிவநெறி மகளிர் மன்றம்

தலைவி:- செல்வி ரதி கந்தையா

உப தலைவி:- செல்வி நேசமலர் முருகையா

செயலாளர்:- செல்வி வசந்தினி பாலசுப்பிரமணியம்

பொருளாளர்:- செல்வி நேசராணி முருகையா

நிர்வாகக் குழு:-

செல்வி ஜெயந்தினி வேலாபுதம்

செல்வி ராந்தினி கந்தையா

செல்வி சுகந்தினி பாலசுப்பிரமணியம்

செல்வி மாமினி குணரத்தினம்

செல்வி சோதிஸ்வரி பாலசிங்கம்

செல்வி அகிலா சண்முகசந்தரம்

செல்வி நிதர்சினி நடராசா

என்றும் மறவா எம் நன்றிக்குரியவர்கள்

- ★ மலருக்கு அருளுரை - ஆசியுரை - வாழ்த்துரை - பாராட்டுரை வழங்கிய சௌவப் பெரியார்கள்
- ★ மலருக்கு விடயதானம் செய்த பெரியார்கள்
- ★ மலரைச் சிறந்த முறையில் குறுகிய காலத்தில் அச்சிட்டுத்தந்த மஹாத்மா அச்சகத்தார்
- ★ ஆலய கும்பாபிஷேகத்தைச் சிறப்பாகச் செய்த குருமார்கள் ஆலய பூசகர்
- ★ மலரை வெளியிட்டு வைத்து வெளியிட்டுரை, ஆயுவுரை செய்யவுள்ள பெரியார்கள், மலரீப்பிரதிகளை பெறும் பெரியார்கள்
- ★ ஆலயத் திருப்பணிகள், ஆலயத்துக்கு வேண்டிய பொருள்கள் உதவிய அடியார்கள்
- ★ ஆலயத் திருப்பணி செய்த சிற்பாசாரியார், வரணந்தீட்டி அழகுறச் செய்த ஓவியர்கள்
- ★ தொடர்ந்து 15 நாட்கள் மண்டலாபிஷேக உபயம் செய்யும் அடியார்கள்

வணக்கம்

தெல்லிப்பழை தென்மேற்கு,
பன்னை,
மயிலையம்பதி.

ச. வ. இரத்தினமும்
குடும்பத்தினரும்

9 HE

34.P

கூத்து நால்கம் பிரிவு
மாநகர் நாலக சேஷன்
விரும்புவதோ.

34. P

கேள்வி நான்கு பிரிவு
மாஷுக் நால்க சேங்க
பாட்டுப்பாட்டு.

